

Sveriges lantbruksuniversitet
Swedish University of Agricultural Sciences

Fakulteten för landskapsarkitektur, trädgårds-
och växtproduktionsvetenskap

Åkarp södra stambanan, gestaltungs-förslag för omgivningen av Åkarp station

Åkarp Södra stambanan, design suggestions for the surroundings of Åkarp station.

Malin Aggebrandt

Självständigt arbete • 30 hp
Landscape Architecture – master's programme
Ålnarp 2018

Titel: Åkarp södra stambanan, gestaltungsförslag för omgivningen av Åkarp station.

Title: Åkarp Södra stambanan, design suggestions for the surroundings of Åkarp station.

Författare: Malin Aggebrandt

Handledare: Arne Nordius, SLU, Alnarp, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning.

Examinator: Maria Kylin, SLU, Alnarp, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning.

Biträdande examinator: Linnea Lindström, SLU, Alnarp, Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning.

Omfattning: 30 hp

Nivå och fördjupning: A2E

Kurstitel: Master Project in Landscape Architecture

Kurskod: EX0775

Program: Landscape Architecture – master's programme

Utgivningsort: Alnarp

Utgivningsår: 2018

Omslagsbild: Malin Aggebrandt

Elektronisk publicering: <http://stud.epsilon.slu.se>

Nyckelord: Södra stambanan, Åkarp station, utformning, landskapsarkitektur, trädgårdsdesign, platsanalys, sociala ytor, sociala möten..

SLU, Sveriges lantbruksuniversitet

Fakulteten för landskapsarkitektur, trädgårds- och växtproduktionsvetenskap

Institutionen för landskapsarkitektur, planering och förvaltning.

Abstract

By 2017, it is estimated that Burlöv kommun will begin the rebuilding of Åkarp station, which is one of several phases in the process of expanding the number of train tracks from two to four. The work with Åkarp station will be comprehensive and last for several years. The general design of the station is complete but detailed plans of the environment around the tracks is still needed. One of the surfaces that doesn't have any detailed plan yet is a site with a particularly advantageous location adjacent to the track area. The desire is that the surface will link together the southern and northern Åkarp, that today is separated by the train track that runs through the community.

Generally Åkarp also need a stronger center and hub for population and travelers.

- How can Åkarp station be designed to function as a living park with varied activities ?

The purpose of the work is that I as a landscape architect will receive experience and exercise in a reality-bound project. This together with the opportunity to use my knowledge and what I have learned during my education. The goal is to write an essay within the framework of a thesis at Masters level, with a proposal for the design and layout of the assigned area that is part of the future redevelopment of Åkarp station. The work will consist of a written section and a section presenting the visual proposal of the area.

Sammanfattning

År 2017 är det beräknat att ombyggnaden av Åkarp station ska påbörjas, vilket är en av flera etapper i arbetet med att utvidga spårantalet från två till fyra spår. Arbetet med Åkarp station kommer att vara omfattande och pågå under flera år. Den generella utformningen för stationen är färdigställd, men det behövs fortfarande detaljplaner över omgivningarna runt spåren. En av platserna som inte fått någon detaljplan ännu har ett speciellt fördelaktigt läge intill spårområdet. Man vill genom ytan binda samman södra och norra Åkarp som idag är frånskilda av tågspåren som löper genom orten. Generellt behöver dessutom Åkarp ett starkare centrum och samlingsplats för befolkning och resenärer.

- Hur kan Åkarps station gestaltas för att fungera som en levande park med varierande aktiviteter?

Mitt syftet är att jag som landskapsarkitekt ska erhålla erfarenhet och övning i ett verklighetsförankrat projekt. Detta med möjlighet använda mig av de kunskaper jag under min utbildning har tillgodosett mig. Arbetets mål är att skriva en publik uppsats inom ramen för ett examensarbete på masternivå, med ett förslag för gestaltning och utformning för den tilldelade ytan som är del av den framtida ombyggnationen av Åkarp station.

Innehållsförteckning

Framsida.....	1	Problematik.....	30
Försättsblad.....	3	Planerna för stationen.....	31
Abstract.....	6	Det upplevda Åkarp station.....	32
Sammanfattning.....	7	Åkarp stations omgivning.....	33
Innehållsförteckning.....	8	Rambölls idéskisser.....	37
I Introduktion.....	10	III Analyser.....	39
Syfte.....	10	Sammanfattande analyser.....	40
Frågeställningar.....	10	Vad önskas av Stationsparken?.....	42
Avgränsning.....	10	SWOT.....	43
Utgångspunkt.....	10	Åkarps invånare.....	46
Material.....	11	Framtida projekt som kan påverka.....	47
Metod.....	11	Åkarps befintliga parker.....	49
Målgrupp.....	11	IV Litteraturstudier.....	51
Process/tillvägagångssätt.....	12	De åtta parkkaraktärerna.....	52
Läsanvisningar.....	13	Rumslighet.....	57
Bakgrund.....	14	En social plats.....	59
II Platsen.....	16	V Inspiration.....	65
Burlövs kommun.....	18	Inspiration.....	66
Järnvägens betydelse för Burlövs kommun.....	20	Pildammsparken, Malmö.....	67
Åkarp.....	22	Folkets park, Malmö.....	68
Projektet "Flackarp, Årlöv, fyra spår".....	24	Jardin du Luxembourg, Paris.....	70
Nulägesbeskrivning.....	26	VI Förslaget.....	71
Slutsats.....	28	Vegetationen i parken.....	80

Lignoser.....	81
Perenner.....	82
Framtidsutveckling.....	83
VII Reflektion	85
Diskussion och reflektion.....	86
Hur kan Åkarp station gestaltas för att fungera som en.....	86
levande park med varierande aktiviteter.....	
Metod och material.....	86
Val och ställningstagande.....	87
Inspiration.....	88
Reflektion.....	89
Slutligen.....	91
VIII Referenser	92
Referenslista.....	93
Tryckta källor.....	93
Elektroniskadokument och webplatser.....	93
Muntliga källor.....	94
Foton och bildkällor.....	94
Kartmaterial.....	95

Introduktion

Syfte

Arbetets syfte är att erhålla betydelsefull erfarenhet och övning i ett verklighetsförankrat projekt med möjlighet att fritt undersöka de kunskaper och verktyg som jag under min utbildning har tillgodosett mig. Detta sker genom att jag i så stor utsträckning som möjligt efterliknar situationer och arbetsprocesser så som de förekommer i arbetslivet. Målet med arbetet är att skriva en uppsats inom ramen för ett examensarbete på masternivå och framställa ett förslag för gestaltning och utformning för partier av den framtida ombyggnationen av Åkarp station. Detta sker i samarbete med Burlövs kommun. Projektet är mer omfattande än de delar som jag arbetat med. Det är även tänkt att arbetet ska innehålla en lättare litteraturstudie i form av kortare artiklar.

Frågeställning

Frågeställningen som arbetet grundar sig på och som därmed fungerat som arbetets riktning är följande:

- Hur kan Åkarps station gestaltas för att fungera som en levande park med varierande aktiviteter?

Avgränsning

På grund av kursens omfattning har jag valt att avgränsa arbetet genom att främst fokusera på utformning och gestaltning, dock kommer arbetet även att omfattas av en lättare litteraturstudie och beskrivning av platsens omgivningar och förutsättningar.

Utgångspunkt

Utgångspunkten i arbetet har bestått av mina egna upplevelser och erfarenheter av platsen (Åkarp station) tillsammans med de kunskaper jag fått med mig under min utbildning.

Planerna för de omgivande områdena runt stationen och spårområdena är inte fastställda vilket betyder att varken Burlövs kommun eller jag vet hur det kommer att se ut i framtiden. Jag kommer att utgå ifrån Rambölls Idéskisser, som presenteras längre fram i arbetet. Vilket betyder att jag arbetar med en utformning som utgår ifrån att det i framtiden kommer att finnas ett "stationstorg". Se Rambölls Idéskisser på sid. 37 för närmare information. Det har inte funnits mycket information om specifikt berör Åkarp. För att utöka mina kunskaper rörande Åkarp har jag använt av information som behandlar Burlövs kommun i en helhet och använt den informationen som riktlinjer i vissa avseenden.

Material

materialet som jag har använt mig av kan delas in i tre olika kategorier:

- Böcker/artiklar
- Foton/Figurer
- Datorprogram

Vid litteraturstudien har jag främst använt mig av vetenskapliga artiklar men också relevanta böcker. Materialet för resterande text och information kommer främst från material framtaget av Burlövs kommun:

- Framtidsplan för Burlövs kommun, 2014.
- Planprogram för Södra stambanan genom Burlövs kommun 2014.
- Arlövs och Åkarps parker och grönområden, 2009 .

De tre huvudsakliga bilkällorna i arbete är:

- Burlövs kommun (Illustrationer).
- Lantmäteriet (kartmaterial).
- Privata bilder (Foton och illustrationer).

De datorprogram jag har använt mig av är:

- Microsoft word 2010
- Adobe InDesign 2017
- Adobe photoshop CC 2017
- AutoCAD Civil 3D

Metod

De metoder jag har använt mig av under arbetets gång varit mestadels teoretiska, men också praktiska element. De teoretiska metoderna jag har tagit hjälp av har bestått av litteraturstudier, skissarbete och diskussioner med min handledare. Dessa moment kompletterades med praktiska platsbesök, inte bara i Åkarp och dess station utan också platsbesök på

andra platser.

Diskussionerna med min handledare var speciellt värdefulla då de har fungerade som bollplank och samtidigt har bidragit med inspiration och förslag. Skissandet skedde till största del med papper och penna, men förekom också digitalt. Platsbesöken i Åkarp har skett vid upprepade tillfällen och har bidragit med att ge en ökad förståelse för platsen, dess värden och utgångspunkt. Platsbesöken som skedde på andra platser var viktiga inspirationskällor och referenser under arbetet.

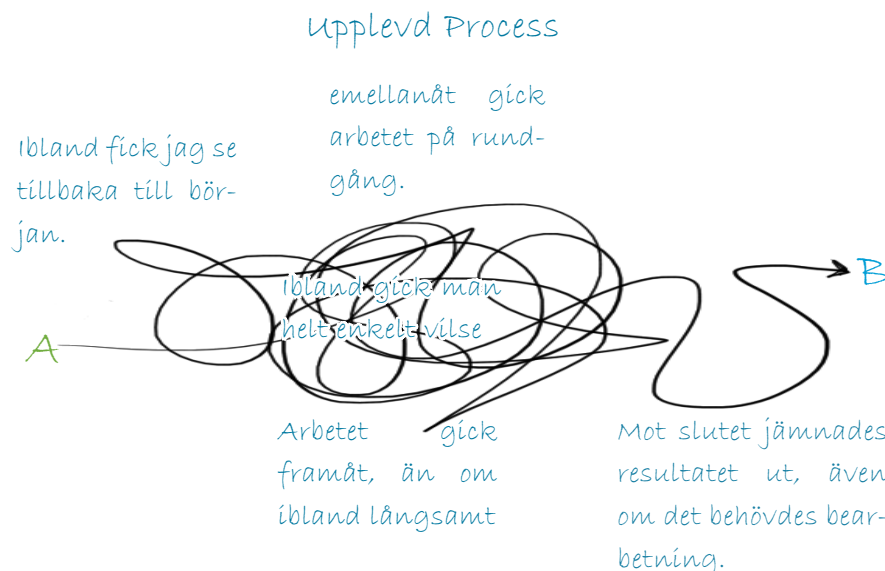
● Teoretisk
litteraturstudie
diskussion
skissarbete | ● Praktisk
Platsbesök |
|--|--------------------------|

Målgrupp

Målgruppen som arbetet riktar sig mot är främst Burlövs kommun och de involverade i projektet. Om det finns någon annan grupp som finner intresse i arbetet finns det inga hinder för att även de ska kunna läsa arbetet.

Upplevd Process

Jag ser min process som en resa från start, Punkt A till slutförande, punkt B. En process som innehåller kreativt arbetet är sällan särskilt linjärt eftersom kreativitet och inspiration är något som är extremt svårt att styra över. processen har innehållit många olika delmoment som jag har arbetat med parallellt. Detta kan beskrivas som en skiss hur jag har upplevt min process.

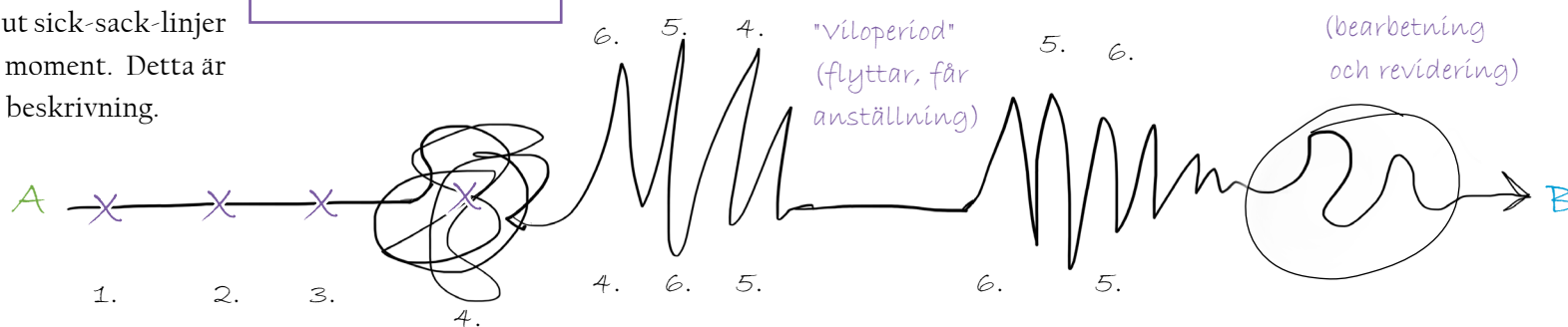

(Fig. 1). En skiss som visar på hur jag upplevde min arbetsprocess.

Detaljerad Process

Nedan har jag försökt att beskriva min process mer detaljerat. jag har numrerat ett antal moment som beskriver processen och dess innehåll. Till en början var processen relativt parallell, men tiden skedde fler av de olika momenten parallellt med andra, detta har jag visat genom att rita ut sick-sack-linjer som "studsar" mellan olika moment. Detta är snarare en skiss än en klar beskrivning.

1. Arbetet initieras
2. Förstudie
3. Fördjupning
4. Gestaltningsprocess
5. Litteraturstudie
6. Gestaltningsförslag

(Fig. 2). En skiss som mer detaljerat visar på arbetsprocessen.

Läsanvisningar

Arbetet är indelat i åtta delar:

1. I, Introduktion

Introduktion till arbetet och dess bakgrund.

2. II, Platsen

En bakgrund som ger grundläggande information rörande platsen och projektets bakgrund.

3. III, Analyser

En djupare insikt av platsen, dess omgivningar och förutsättningar.

4. IV, Litteraturstudier

En sammanställning av vad jag genom litteraturstudien bestående av böcker och artiklar har kommit fram till.

5. V, Inspiration

Innan utformningsförslaget presenteras berättas här om de olika inspirationskällorna.

5. VI, Förslaget

Förslaget presenteras och detaljerad information förekommer i form av text och bild.

5. VII, Reflektion

Avslutande del som redogör om tankar och idéer rörande arbetet.

6. VIII, Referenser

Redogörelse för referensmaterial och dess källor.

Bakgrund

I inledningsskedet av mitt examensarbete hade jag en övergripande tanke om att jag ville jobba med ett verklighetsbaserat projekt där jag kunde få övning i projektering och gestaltning. För att hitta ett sådant projekt vände jag mig till närliggande kommuner för att höra mig för om det fanns några intressanta projekt som kunde vara lämpliga. Bland andra hörde jag av mig till Lunds-, Malmös-, Helsingborgs-, Lommas och Burlövs kommun. Det ingick inte någon praktikkurs i min utbildning, så detta var min första direkta kontakt med en potentiell framtida arbetsgivare. Burlövs kommun visade intresse och tog kontakt med mig. De berättade att de hade många spännande projekt på gång och var positiva till att ta emot studenter. Jag fick möjligheten att välja mellan ett antal olika projekt och valde att arbeta med den framtida utformningen av Åkarps station. Valet berodde på att jag, precis som många andra studenter är väl bekanta med Stationen. Åkarps station har en stor betydelse för sin omgivning, samtidigt

som den även har en viss problematik som gör det speciellt intressant. Det har länge funnits tankar om att utöka antalet tågspår i Åkarp och bygga om stationen.

År 2017 är det beräknat att Burlöv kommun i samarbete med trafikverket (Banverket) kommer att påbörja Projektet som går under namnet "Projekt Flackarp-Arlöv, fyra spår", vilket bland annat innebär att Åkarp station kommer att byggas om. Den grundläggande utformningen för stationen är färdigställd men man behöver fortfarande arbeta mer med detaljplanerna kring stationens omgivning. Man har speciellt tänkt på en medelstor gräsyta som ligger i nära relation till stationen och som tidigare inte har haft någon direkt funktion. Burlövs framtidsvision är att knyta samman norra och södra Åkarp och göra det lättare att förflytta sig mellan dem (Richter, 2015).

Mitt uppdrag är att arbeta med den

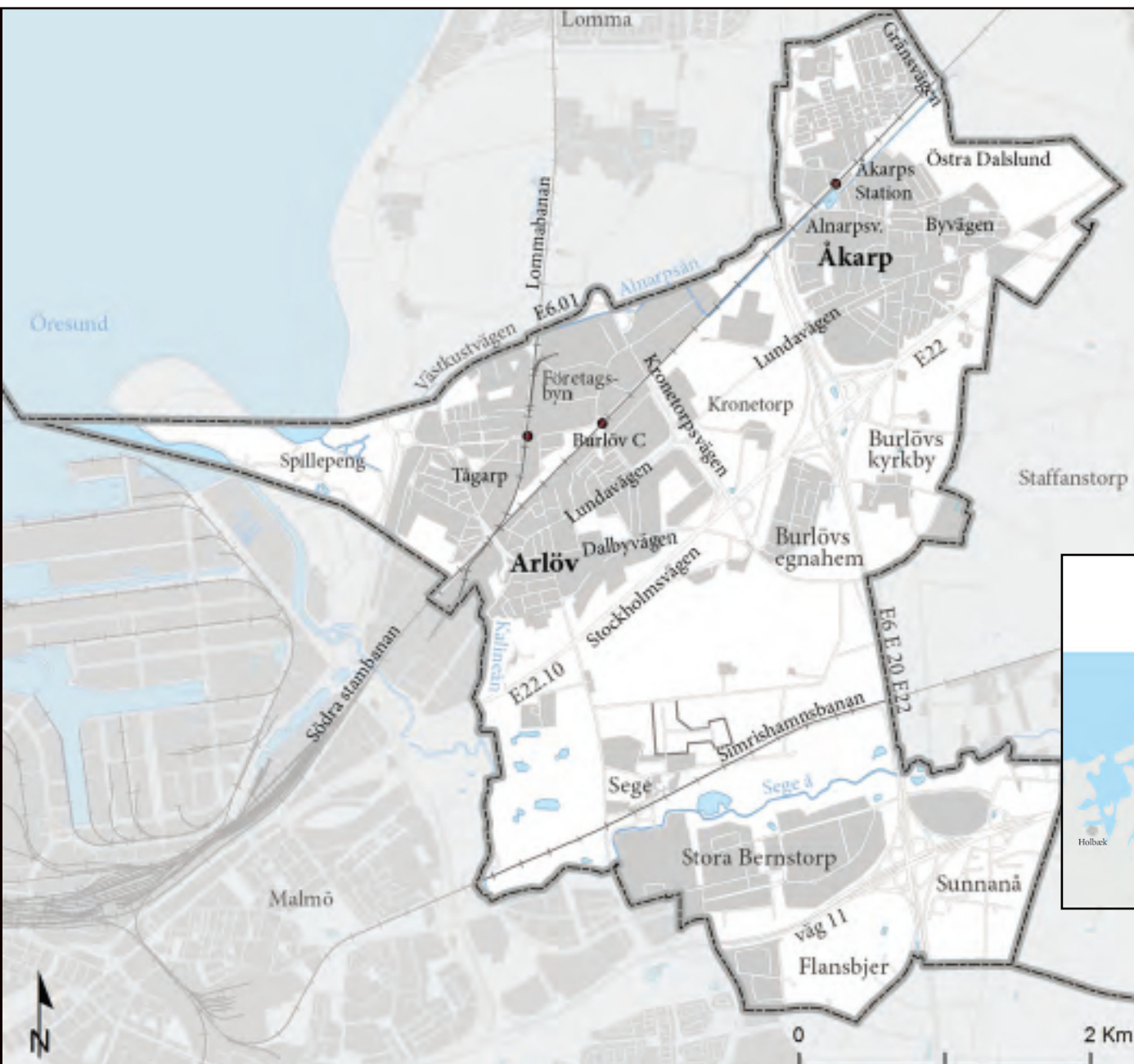
nämnda platsen, den triangulära gräsytan vid stationen som i dagsläget inte fyller någon större funktion. Hädanefter kommer jag att referera till den som "stationsparken". Burlövs kommun var öppna för idéer vilket innebar mycket frihet. Det enda önskemålet var att jag skulle arbeta med "höjden". (Richter, 2015). Jag tog mig friheten att utöka och binda samman stationsparken med en mindre yta på andra sidan av spårområdet, ytterligare arbetade jag med andra mindre omgivande ytor för att skapa en helhet. Planerna för de omgivande områdena runt stationen och spårområdena är inte fastställda vilket betyder att varken Burlövs kommun eller jag vet hur det kommer att se ut i framtiden. Därmed arbetade jag med utformning efter min förmåga med utgång från Rambölls Idéskisser, som presenteras längre fram i arbetet. Det betyder att jag utgår ifrån att det i framtiden kommer att finnas ett "stationstorg" där "den egentliga stationen" finns med dess nedgång och biljettförsäljning. Om utformningen i

framtiden skulle visa sig vara intressant är det möjligt att använda sig av den i sin helhet eller bara delar och/eller koncept av den. Eftersom Burlövs kommun själva inte hade några klara idéer om vad de skulle göra med ytan hade jag inga direkta riktlinjer att utgå ifrån, förutom, som tidigare nämnt, arbeta med höjden.

A photograph of a park area. In the foreground, there are four long, narrow flower beds filled with blue and white flowers, separated by green grass. In the background, there is a paved path, several trees with yellow and green foliage, and a small purple building. A white text box with the text "II Platsen" is overlaid on the image.

II Platsen

(Fig. 3). Vy från Åkarp station under sommaren. The fyra blomsterplanteringarna symboliserar Projekt Flackarp-Arlöv och dess utökning från två till fyra tågspår

(Fig. 4). Till vänster: en detaljerad karta över Burlövs kommun.

(Fig. 5). Kartan nedan visar på Burlövs kommuns läge.

Burlöv kommun

Burlöv kommun är en del av Öresundsregionen och har ett strategiskt läge mellan Lund och Malmö. Med goda transportkommunikationer och tät avgång av buss- och tågtrafik är kommunens läge mycket gynnsamt ur boende- och arbetsmarknadssynpunkt (Larsson, et al. 2013.). Sett till ytan är Burlöv kommun den näst minsta kommunen i Sverige (Marcusson, 2016), oavsett detta har Burlövs kommuns invånarantal stadigt ökat sedan 60-talet (Larsson, et al. 2013). Idag beräknas Burlövs invånare bestå av cirka 17,000 individer (Wikipedia, 2016) med relativt jämn åldersfördelning (Larsson, et al. 2013).

Det finns ingen tätort i Burlöv kommun som heter Burlöv, förklaringen till kommunens namn är att den bildades 1863 då man utgick ifrån den kyrkliga indelningen av socknar, Burlövs socken gav kommunen dess namn (Wikipedia, 2016). Arlov och Åkarp är kommunens två tätorter

(Marcusson, 2016), Arlov karakteriseras främst av sin långa historia som industriort med sockerbruket från 1869 som kom att bli industrisamhället Arlovs medelpunkt. Sockerbruket har haft en sådan omfattande betydelse att en sockerbeta återfinns i Burlövs kommunvapen tillsammans men en femuddig stjärna som anspelar på Hvilan Utbildning (tidigare Hvilan folkhögskola), som ligger i Åkarp (Larsson, et al. 2013). Åkarp karakteriseras främst genom att vara en attraktiv bostadsort med stora villaträdgårdar och många vackra gamla träd (Marcusson, 2016). Som bostadsort och industriort kompletterar Arlov och Åkarp varandra och Burlöv kommun har därmed kunnat erbjuda arbete, boplatser och närhet till närliggande städer. Utvecklingen av Arlov och Åkarp tog fart i och med utbyggnaden av järnvägen mellan Lund och Malmö. Järnvägen har sedan sin invigning 1871 haft stor betydelse för Burlöv och fungerar än idag som kommunens fundamentala struktur (Larsson, et al. 2013).

(Fig. 6). Åkarp station
så som den ser ut idag.

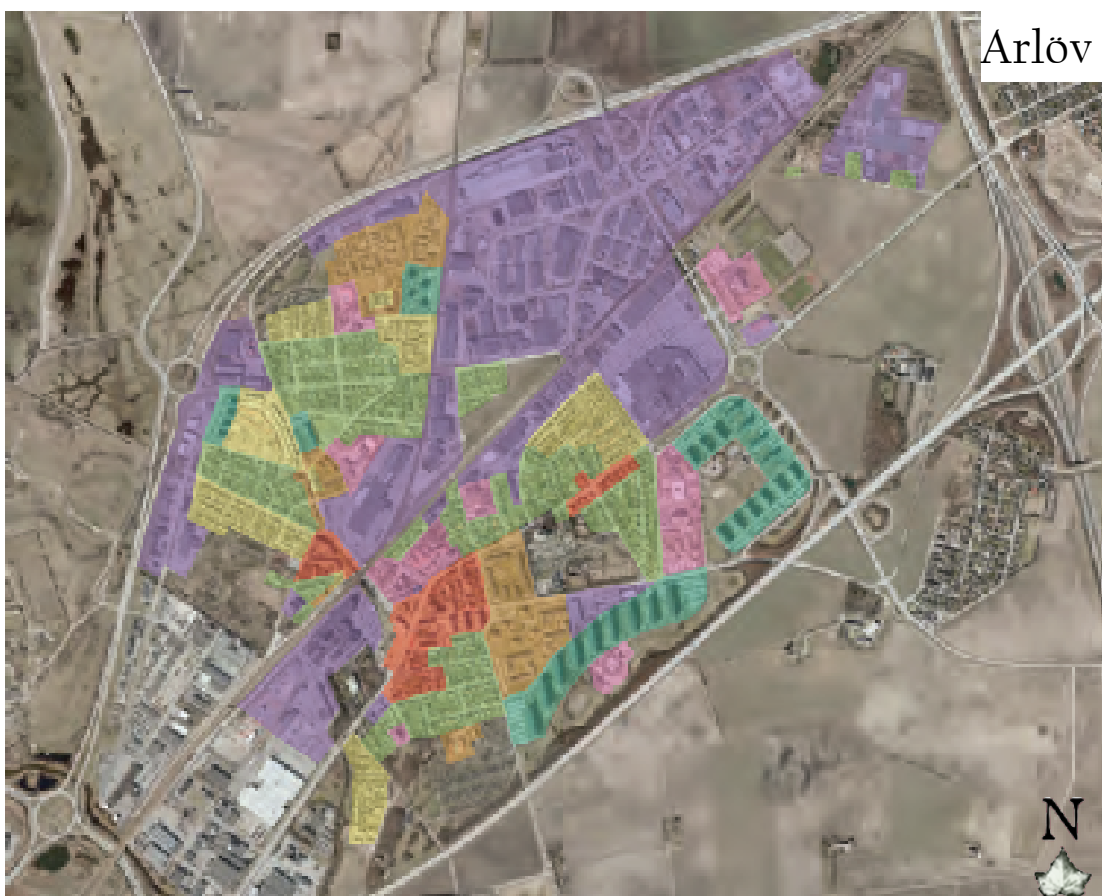
Järnvägens betydelse för Burlövs kommun

Utan Järnvägs kommunikationen skulle Burlöv aldrig haft ha samma förutsättningar för att kunna utvecklas och expanderas för att kunna bli den framgångsfulla och regionalt viktiga kommun den är idag (Larsson, et al. 2013).

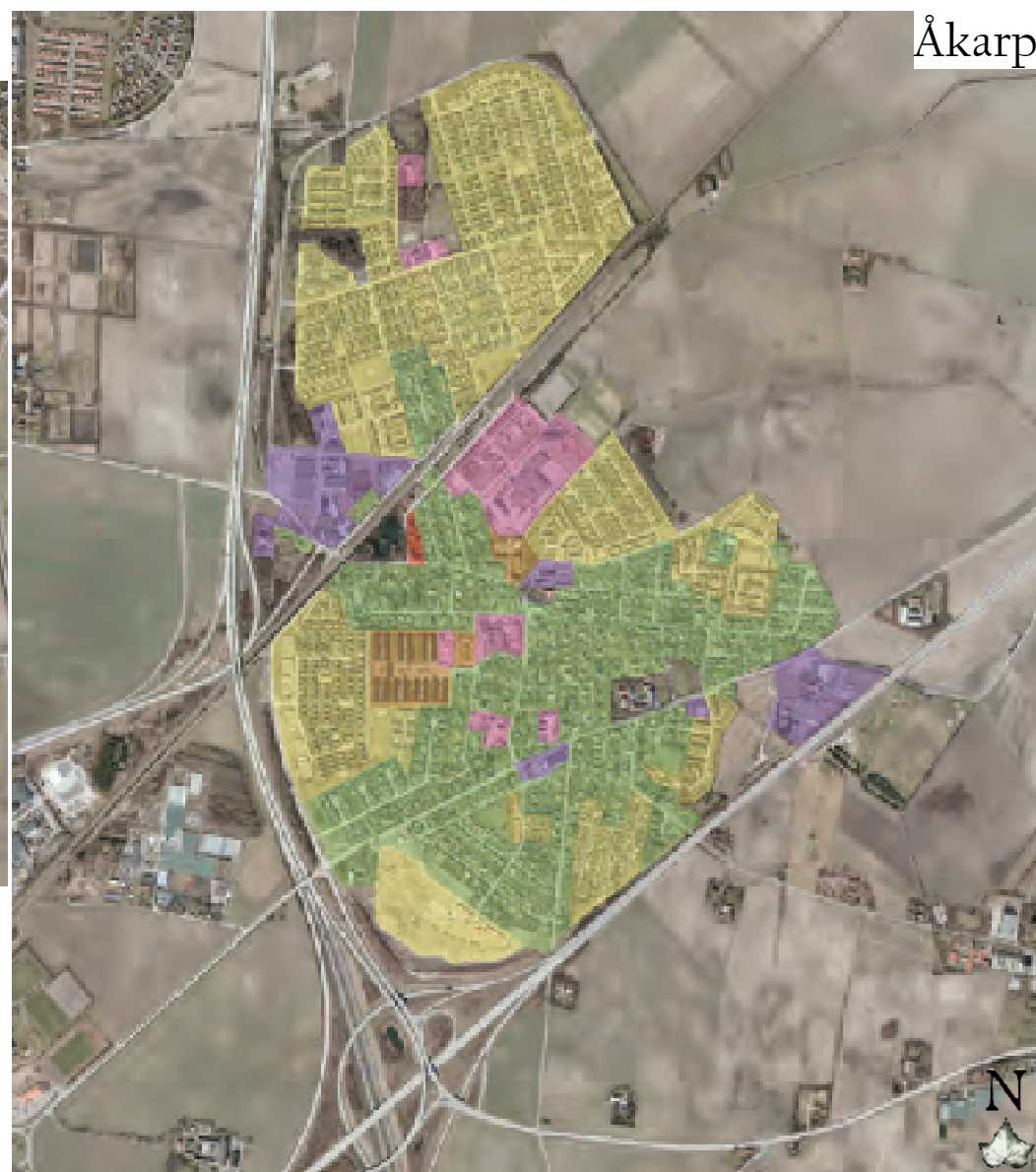
Burlöv kommuns kommande framtid påverkas starkt av kommunikationen som sker genom järnvägen. I dagsläget finns det två tågstationer i Burlövs kommun, den ena är Burlöv station och ligger vid shoppingcentret Burlöv center. Den andra stationen är Åkarp station. Tidigare fanns det även en tågstation i Arlöv men den finns idag inte kvar (Larsson, et al. 2013).

Det är ett stort tryck på de två spåren som idag löper mellan Flackarp och Arlöv och existerar som en del av Södra stambanan. Det är de tågspåren som anknyter Burlöv med närliggande städer och kommuner (Karlsson, 2016). I Burlöv kommuns framtidsplaner är behovet av bostäder och arbetsplatser

stort. Dessutom är ett hållbart tillväxtsätt viktigt, både lokalt och regionalt. Det snabbt ökande befolkningsantalet och regionens expanderings har gett en ökad mängd trafik och därmed ökad mängd av miljöfarliga ämnen. Detta klingar inte väl med strävan efter ett hållbart samhälle, därför har planer arbetats fram för att utveckla Järnvägens infrastruktur. (Larsson, et al., 2013). Detta är en process som pågått under ett långt skede och planerna på en utbyggnad av järnvägen har länge funnits (Richter, 2015). Om Burlöv kommun ska kunna hålla jämna steg och utvecklas på ett hållbart och effektivt sätt är järnvägsstrukturen nyckelelementet, och det är Burlöv kommun medvetna om. Planering av utbyggnad av järnvägens infrastruktur har länge stått högt på agendan. Detta är dock ett omfattande och utmanande uppdrag som kräver många års planering och genomförande.

Arlöv

Åkarp

■ Villor	■ Lägre flerbostadshus 1-4 vån	■ Blandstad (kvarterstad)
■ Gruppshusbebyggelse	■ Högre flerbostadshus 5-10 vån	■ Kommunal service
	■ Företag, handel	

(Fig. 7 och 8). Flygbilder över Arlöv respektive Åkarp. I Åkarp kan man tydligt se hur tågspåret löper genom orten skiljer södra och norra Åkarp åt.

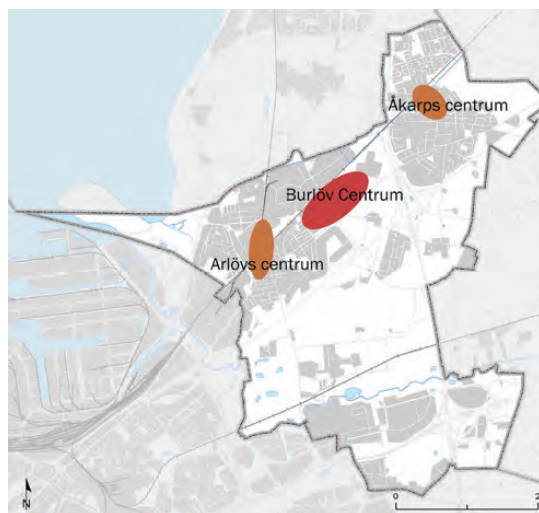
■ Villor	■ Lägre flerbostadshus 1-4 vån	■ Kommunal service
■ Gruppshusbebyggelse	■ Blandstad (kvarterstad)	■ Företag, handel

Åkarp

Åkarp har tidigare varit ett litet bysamhälle, men med tiden utvecklades det och blev till en stationssamhälle. Företagare och akademiker började bygga så kallade patriciervillor med trädgårdar som idag är ett vackert inslag med storsvuxna träd och lummig grönska. Därefter tog egnahemsrörelsen fart och till följd av det byggdes ett stort antal grupphus. Grupphusen tillsammans med villorna är de mest förekommande bebyggelsestrukturen i Åkarp idag, som med sin småskaliga bebyggelse liknar en trädgårdsstad. Utmärkande hos en trädgårdsstad är måttlig täthet, en- till trevåningshus med trädgårdar och trädplanterade gator, torg och dylikt. Det är en form av stadsbyggnadstyp som eftersträvar att kombinera lantlighet med stadskänsla. Husen är låga och kvarteren de är placerade i är luftiga med trädgårdar som skiljer husen åt (Larsson, et al. 2013).

Åkarp och Arlöv som är Burlövs tätaste orter är väldigt olika, vilket gör att de kompletterar varandra bra. Åkarp är

präglad som en trädgårdsstad och Arlöv en industriort, men något som både Åkarp och Arlöv har gemensamt är tegel. Tegel i gula och röda nyanser. Det återfinns i alla de två orternas byggnader genom hela historien och traditionen pågår fortfarande idag. Utformningen av byggnaderna har även en stor betydelse för orternas karaktärer,

(Fig. 9). karta över Burlövs kommun som visar på Arlövs och Åkarps lägen i förhållande till varandra.

med sina variationer av bearbetade entréer, frontespiser, tinnar och torn. I båda orterna kan man finna spår efter miljonprogrammet som även påverkade dessa mindre orter, då kommunens invånare mer än fördubblades. I Åkarp består bebyggelsen från miljonprogrammet av grupphusområden där byggnaderna vänder sig "inåt", det vill säga att fasaderna är fönsterlösa mot den omgivande miljön, medans "framsidan" vänder sig mot bostadsområdet (Larsson, et al. 2013).

Hela Åkarp omges av jordbrukslandskap. I åkerlandskapet finns ett antal enskilda gårdar men också samlad bebyggelse som ser ut som öar i landskapet. Som den lilla ort Åkarp är, bjuder den ändå på stor variation och närhet till naturen, vilket har gjort den till ett speciellt plats med en egen karaktär (Larsson, et al. 2013).

(Fig. 10). Burlövs kommun utgör en viktig pusselbit i Sveriges regionala och nationella trafiksystem.

Projektet “Flackarp-Arlöv, fyra spår”

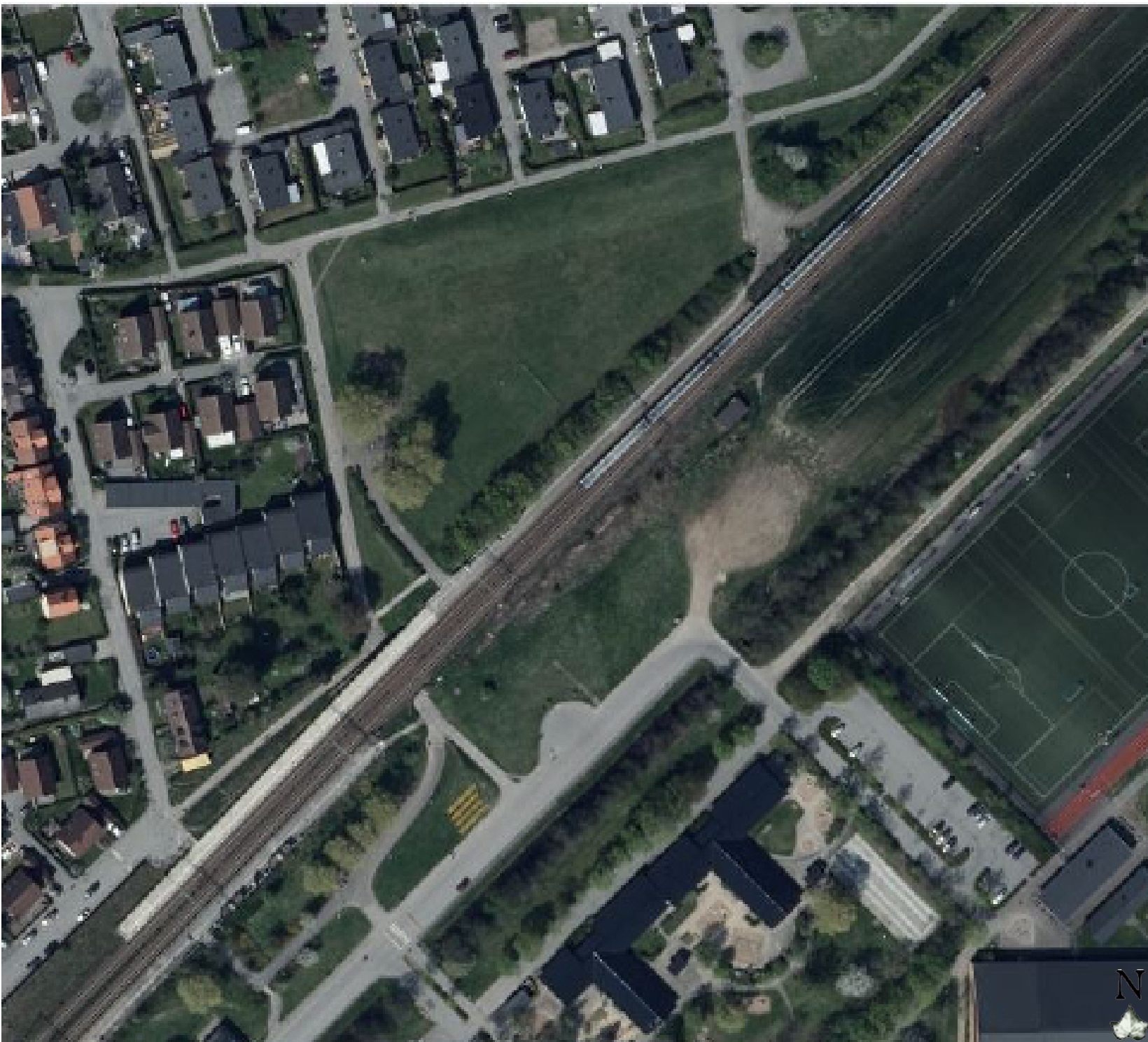
Södra stambanan är en del av järnvägsnätet mellan Malmö och Lund, och sträcker sig från Stockholm till Malmö, vilket gör den viktig för både person- och godstrafik. I och med att stambanan löper genom centrala delar av Burlöv kommun kommer den framtida utbyggnaden av järnvägen att få en stor påverkan på många flera orter än bara Burlövs kommun (Karlsson, et al. 2013).

Stambanan är extremt viktig för Burlöv kommun eftersom att den binder samman Burlöv med andra närliggande orter och städer. Men Stambanan har en mycket mer omfattande roll än så. Södra stambanan är av internationellt intresse och betydelse. Den är en del av det Transeuropeiska nät (TEN) som förenar de europeiska länderna. Detta gör sträckan genom Burlöv till en av Sveriges viktigaste och mest trafikerade järnvägssträckor, extremt störningskänslig, speciellt under rusningstrafik då den används maximalt. Trafikläget på stambanan påverkar tågtrafik i både Sverige

och Danmark (Karlsson, et al. 2013). I nuläget passerar ungefär 460 stycken tåg bestående av både person- och godstrafik varje dygn, denna siffra beräknas att år 2030 öka till cirka 645 tåg per dygn. Sträckan mellan Malmö och Lund har sedan länge varit ökänd för att vara en flaskhals i järnvägstrafiken. För att kunna hantera den beräknade ökningen av tågkapaciteten ska stambana utökas från två till fyra tågspår (Karlsson, et al. 2013).

Projektet har fått namnet ”Projekt Flackarp-Arlöv, fyra spår”. För att förverkliga projektet har Burlövs kommun ingått ett avtal med Trafikverket (Banverket) och Region Skåne (Karlsson, et al. 2013). Projekt “Flackarp-Arlöv, fyra spår” är inget nytt koncept, det har funnits i Burlöv kommuns planer i ett flertal år (Richter, 2015) men ett sådan omfattande projekt innebär långa processer. Planering och projektering i sig tar lång tid och det fysiska arbetet med järnvägens utbyggnad

är beräknad att påbörjas 2017 och därifrån beräknat att fortgå i mins fem år (Jakobsson, 2016). Arbetet kommer att ske i etapper och Åkarp är orten som kommer att beröras under långs tid och kräva längst arbetsskede (Karlsson, et al. 2013).

*(Fig. 11). Flygbild över
Området som det här
arbetet behandlar.*

Nulägesbeskrivning

Platsen som utformningen är avsedd för består idag av tre mindre gräsytor (A,B,C, och C2) som ligger på vardera sidan om tågspåren. De har inte några direkt kännetecknande karaktärer förutom att de är näst intill tomma och täckta av gräs.

Densödraytan(B)ärrektanguläroch används till viss del. Närmast tågperongen består den av en öppen, tom gräsyta med undantag av ett antal träd och en blomsterrabatt som anpassas efter årstiden, det kan även noteras att det under vinterhalvåret monteras upp en stor julgran på den här ytan. Utmed ytans norra sida löper Alnarpsbäcken som sträcker sig utmed en lång allé.

Den norra ytan (A) är triangulär. Precis som med den tidigare ytan består den här till största delen av öppen gräsplan, det enda som i dagsläget finns på ytan är ett rektangulärt staket, en gräsarmering som "skär av triangelns topp" och en topografisk formation som påminner om en ås. Nästan

hela långsidan av ytan är avskild från tågspåren och perrongen av en trädrad.

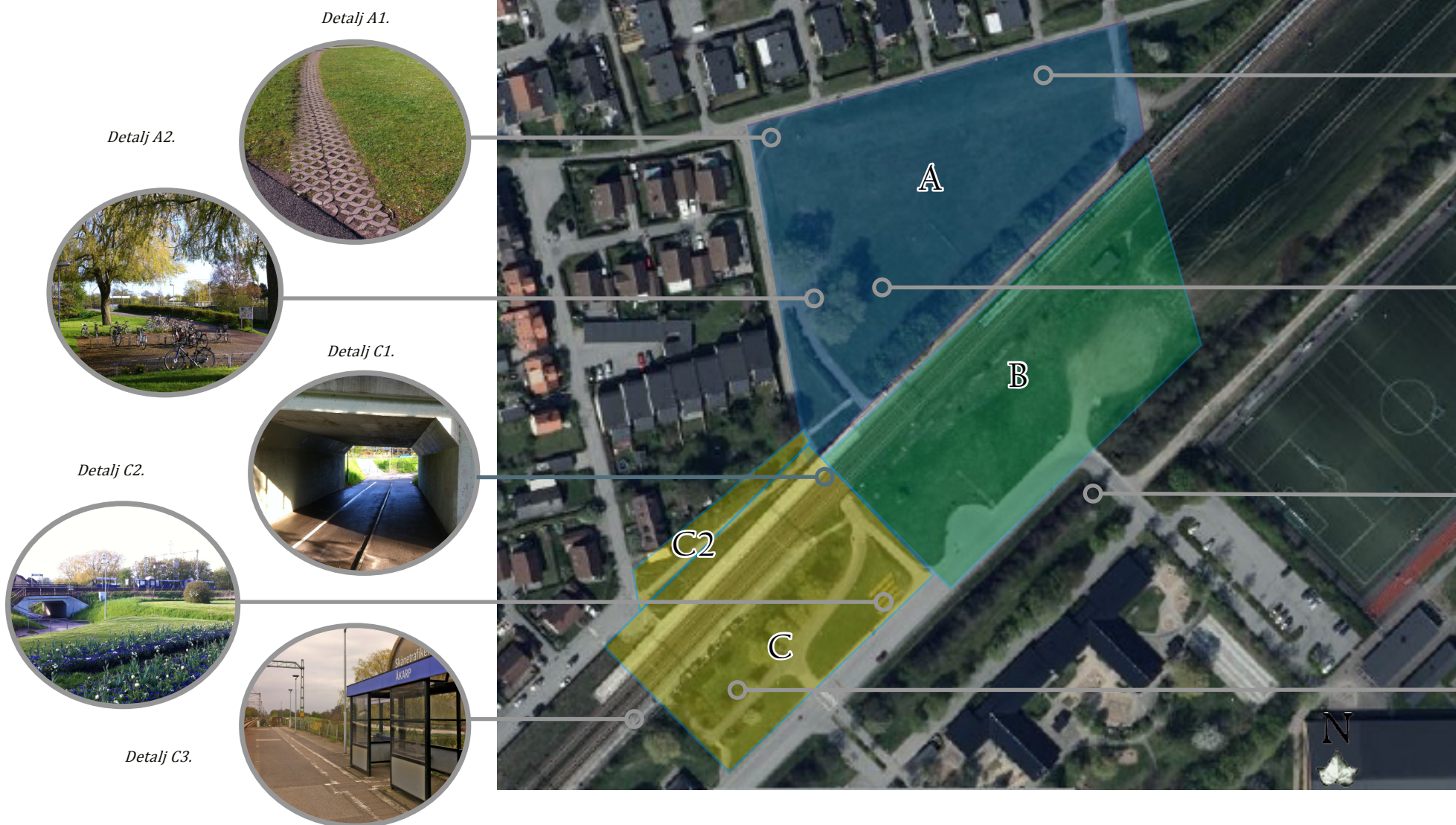
Direkt under tågspåren finns en gångtunnel som är en av de få anknytningarna mellan norra och södra Åkarp, vilket gör den speciellt viktig. I framtiden kommer tunneln som anknyttande element att främst ersättas av de två ytorna (A och B) som ska knytas samman och fungera som en plats för möte och aktivitet.

Den Sydvästra ytan (C) är partiet av de tre som har mest vegetation och karaktär. Där löper en mindre CG-väg parallellt med spåret och perrongen. Närmast perrongen finns ett friväxande buskage. Därefter en trädrad som växer på en gräsyta. Mellan gräsytan och GC-vägen är en cykelparkering placerad. Mellan cykelparkeringen finns ytterligare en gräsyta som skiljer GC-vägen ifrån gatan. Cykelparkeringen är på Flygbilden

dold av trädkronor och inte synlig. Det är på den gräsytan som det brukar finnas en blomsterplantering, bestående av fyra rader som symboliserar de framtida fyra tågspåren. På flygfotot är de synliga som fyra diagonala gula linjer. Fortfarande samma yta, men på den norra sidan (C2) av spåret löper en grusväg som binder samman bilvägen i kartans sydvästra hörn med tunneln. Där bilvägen tar slut och grusvägen börjar finns en av perrongens två norra "huvudentréer" tillsammans med en av de större cykelparkeringarna som används speciellt mycket av Alnarps studenter.

Om ytorna ses som en stor sammansatt yta är marknivån högst i den norra delen och sluttar därefter mot söder. De starkaste karaktärerna hos den här platsen är den relativt varierade topografin i relation till dess storlek, att den i stort sett är orörd och dess centrala placering i förhållande till både järnvägen och Åkarp i sig.

(Fig. 12). Flygfoto över ytan som projektet behandlar; de cirkulära bilderna visar detaljer och element på och runt ytan.

Detalj A3.

Detalj A4.

Detalj B.

Detalj C4.

Slutsats

Informationen jag har tagit del av har inte rört ytorna specifikt, och jag har inte funnit något rörande deras historiska värde eller betydelse och/eller användning i dagsläget. För att få underlag att basera slutsatser på, rörande ytorna, talade jag med min kontakt på Burlövs kommun, Fanny Jacobsson (Jacobsson, 2016). Bland annat frågade jag om ytorna har eller har haft någon specifik funktion och om de används idag och i så fall hur. Dessvärre fanns det inget hon kunde berätta för mig gällande deras historia eller tidigare användning. Vidare menade hon att ytorna i dagsläget inte fyller någon direkt funktion. Dock finns det på en av ytorna en hundrastgård (detalj A4) och på en annan finns en sommarblomsplantering (detalj C2).

Det enda som visar på att den norra ytan (A) används, är den rektangulära inhägnaden som Fanny har berättat är

en hundrastgård. Det finns potential hos ytan men inga andra tydliga spår på att den faktiskt används mer än hundrastgården och cykelparkeringen vid de stora pilarna. Jag har själv varit i kontakt med dessa ytor, både i samband med det här arbetet men även privat. Min erfarenhet är att ytorna A och B inte används på annat sätt än tidigare nämnt. Yta C och C2 är de som används mest, dock beror detta på att det där finns två större cykelparkeringar. På yta B finns det en diagonal gång bestående av så kallad gräsarmering. Den enda teorin jag har är att den är en kvarglömna från en tidigare användning av platsen. Den rektangulära inhägnaden är som sagt en hundrastgård. I övrigt är det tydligt hur viktig cykeln är som transportmedel till och från stationen. På båda sidor om spåret är det så gott som alltid fullt med cyklar, till den grad att vissa cyklar ibland har "gömts undan" i högväxt vegetation, för att skydda dem från eventuella stölder. Det finns en grusväg på yta C2:s norra

sida, grusvägen binder samman bilvägen med GC-banan som leder till tunneln. För alla som kommer ifrån sydväst är detta en viktig anknytning. Vore det inte för grusvägen hade man behövt gå runt en del av bostadsområdet för att komma till gångtunneln.. Trots sin viktiga anknytning verkar den näst intill provisorisk eller gjord utan större tanke.

Den större ytan söder om spåret (B) behandlas bara delvis i det här arbetet, i sin helhet är den mycket större och långsträckt än vad den upplevs vara. Den fungerar delvis som odlingsmark men i sin helhet verkar den fylla en funktion genom att fungera som en buffert mellan tågspåren och närliggande byggnader.

Problematik

Det finns en del problematik i Åkarp, där huvudfaktorn är placeringen av järnvägsspåren. Det mest överhängande svårigheten är att stationen idag är ökänd för att vara en "flaskhals" i Järnvägstrafiken på Södra stambanan. Tågtrafiken är idag så tät att man inte längre kan hålla jämna steg med den utan någon form av åtgärd.

Järnvägen har länge spelat en viktig roll för Burlöv kommun och gör det fortfarande, genom att binda samman kommunen med omgivande orter. Vad som är ironiskt är att järnvägen är vad som har blivit en fysisk barriär som delat in Åkarp i en sydlig och nordlig del. Självklart är inte barriären helt ogenomtränglig men de få platser som binder samman södra och norra Åkarp är få, speciellt med bil. Den huvudsakliga vägen till och från Åkarp och dess station är idag via Alnarpsvägen där det finns en plankorsning över järnvägen. Plankorsningen är därmed en viktig förbindelse som till och från är vältrafikerad, men lider av en del brister.

Förutom att plankorsningen är väldigt olycksdrabbad i sig och utgör ett farligt element, påverkas den dessutom kraftigt av tågtrafiken som färdas på Södra stambanan. Den täta tågtrafiken och den tidvis ojämna tidsregleringen av höjningen och fällningen av bommarna gör att det ofta bildas köer, där väntan på bomhöjningen i värsta fall kan ta så mycket som 20 minuter. Beroende på vart man ska, finns det alternativa vägar men alla är inte tillgängliga för de med motorfordon. Det är till exempel lätt att använda sig av gångtunneln som löper under stationen, om man går, cyklar eller har moped, men med bil blir omvägen mycket längre. Möjligheter så som olika tunnelsystem och broar under eller ovanför järnvägen har under långt tid diskuterats fram och tillbaka inom Burlövs kommun, men de har aldrig förverkligats.

Järnvägen är den viktigaste tillgången för Burlöv kommun, men har på samma gång blivit en barriär som lett till flera dilemman

och svårigheter för Åkarp och även kommit att påverka hela Södra stambanan.

(fig. 13). Långa väntetider vid plankorsningen leder till frustration och skapar olyckstillfällen.

Planerna för stationen

Den största och mest påtagliga förändringen i Åkarp i och med ombyggnaden av stambanan är att hela spåret ska sänkas ned ca 5,5 – 6,0 meter och utformas med en 400 meter lång övertäckning/konstruktion som kan liknas med ett lock. Genom att i en så stor omfattning sänka ned spårområdet, kommer det att ge möjlighet att binda samman och förbättra kommunikationen mellan den norra och södra delen av Åkarp, avlägsna plankorsningen med dess riskmoment och motverka trafikbuller. Plankorsningen kommer att ersättas med en planskild korsning över spåren tillsammans med en bro och ytterligare en eller flera överfarter för att förbättra och förenkla genomfart och kommunikation mellan olika delar av Åkarp. Under arbetets gång kommer transporter till och från byggarbetsplatsen att gå utanför Åkarps samhälle för att så lite som möjligt störa boende och andra individer (Jakobsson, 2016). Ide och utformning av konceptet för ombyggnaden av Åkarp station står

arkitektkontoret Ramböll för. Som inledande del av projektet lät Burlövs kommun år 2009, tre arkitektkontor ta fram idéskisser för den framtida ombyggnaden av stationen. De tre kontoren som stod för utformningarna var Fojab, Atkins och Ramböll. Förslagen presenterades för allmänheten så att även Burlövs kommuns invånare kunde komma med åsikter och synpunkter rörande den framtida utformningen. Det beslutades därefter att Rambölls förslag skulle vara det som stod för grunderna till stationens utformning (Jakobsson, 2016).

Förslagen från de tre arkitektkontoren finns att ta del av på Burlöv kommuns hemsida.

Det fortsatta arbetet med utformningen består i att ta fram detaljskisser rörande övertäckningen och de omgivande miljöerna runt spårområdet.
(Jakobsson, 2016)

(Fig. 14). Åkarps station kommer i framtiden att genomgå stora förändringar.

Det upplevda Åkarp station

Odlingsfälten som omger Åkarp bidrar med att ge orten en unik karaktär med ett lätt lantligt intryck. Mestadels förekommer ingen aktivitet på stationen förutom vid rusningstid på morgon och eftermiddag/kväll. Större delen av tiden är stationen fridfull, på gränsen till ödslig. Upplevelsen av platsen påverkas mycket av väderleken. På våren och sommaren är stationsområdet fridfullt och rogivande med gröna fält som breder ut sig i horisonten tillsammans med lägre bebyggelse i form av villor. Karaktären förändras drastiskt vid höst och vinter, då platsen snarare ter sig karg och ödslig än lugn och fridfull.

(Fig. 15 och 16). Båda dessa foton är tagna på samma plats men med några veckors mellanrum. De visar hur mycket omgivningen runt Åkarps station förändras beroende på väder och tid på året.

Åkarp stations omgivning

(1)

(2)

(3)

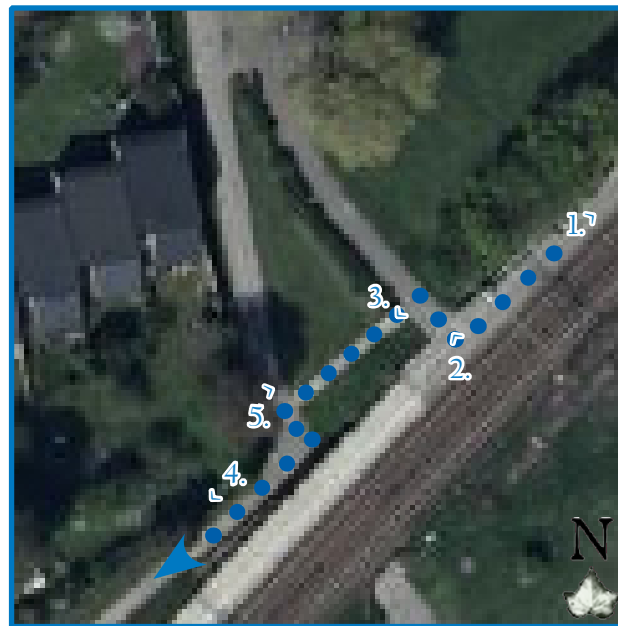

(4)

(5)

Här står jag från början på perrongen norr om spåren, där tåget mot lund avgår, och blickar ut mot nordöst (1). därefter har jag vänt mig om, tagit trappan (2) ned mot GC-banan. Därefter har jag tagit av på den lilla grusstigen på högra sidan, direkt innan gångtunneln(3). Fortsätter man sedan kommer grusvägen straxt att leda ut och övergå till en asfalsväg(4), med cykelställ på vänster sida där perrongens "Huvuduppgång" finns. På det sista fotot har jag helt vänt mig om, då kan man se trappan jag tidigare tog ned från perrongen och GC-banan jag korsade. Tunneln ligger runt hörnet på höger sida(5).

(Fig. 17 och 18). Flygbilder över Åkarps station.

(1)

(2)

(3)

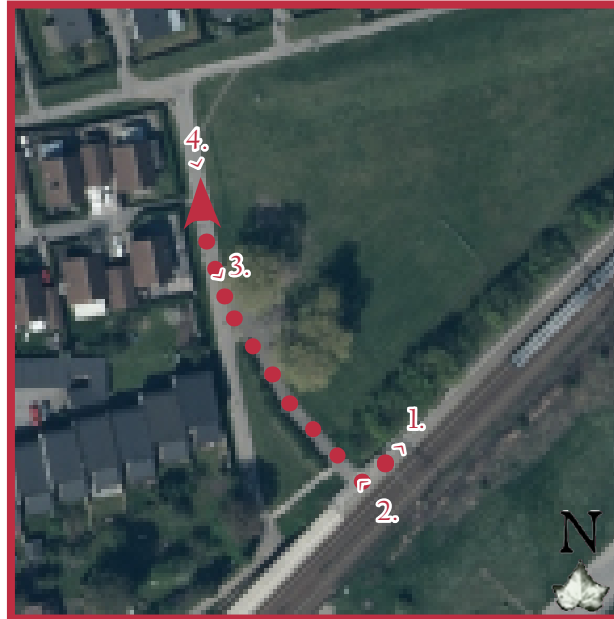

(4)

(5)

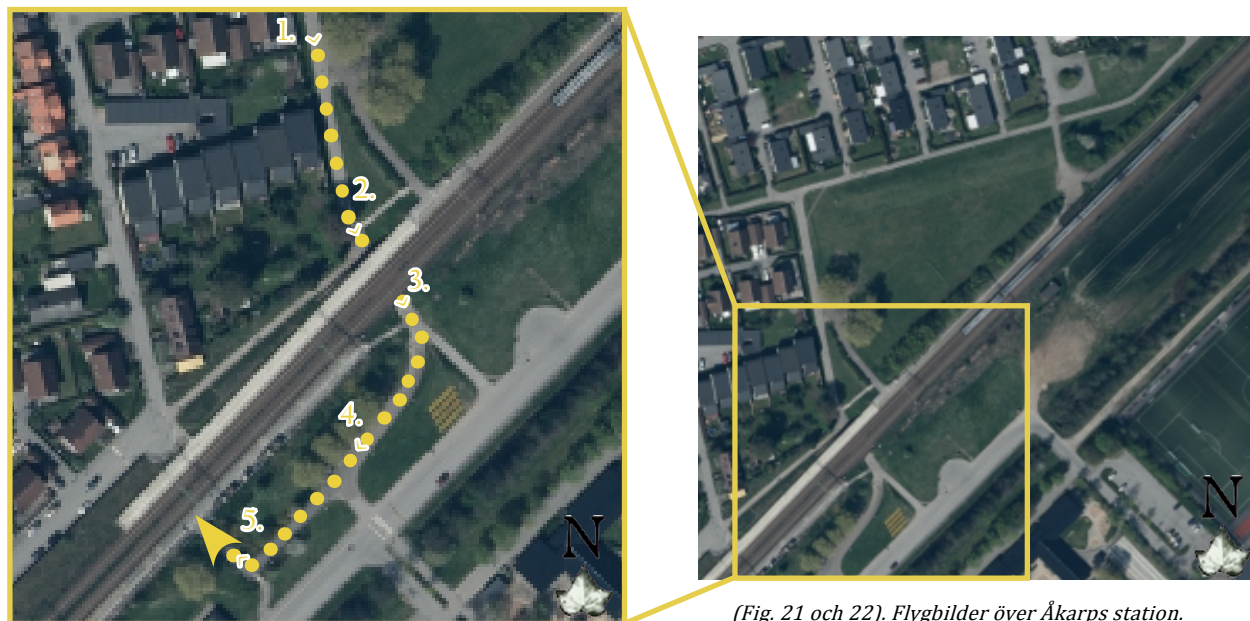
Här är jag på den norra perrongen, där tåget mot Lund avgår. Jag tittar åt nordöst (1). På fotot därefter har jag vänt mig om, på vänster sida syns början till trappan som tidigare nämndes, på höger sida syns skylten som visar tågens avgångar (2). Längre fram på höger sida syns några stora pilträäd. jag fortsätter fram mot pilträden, som sträcker sig över en cykelparkering. På fotot har jag vänt mig om och ser tillbaka mot perrongen (3). Därefter har jag fortsatt rakt fram mot "triangelns topp". här har jag ännu en gång vänt mig om för att se tillbaka mot stationen, gräsarmeringen är synlig på vänster sida, i bakgrunden skymtas pilträden (4). På sista fotot har jag gått upp på "åsen"(5) som börjar omkring gräsarmeringen och löper utmed ytans norra överkant, där

(Fig. 19 och 20). Flygbilder över Åkarps station.

Jag började vid de stora pilträden där cykelparkeringen finns (1), norr om spårområdet. GC-banan delar sig och jag fortsätter till höger, mot tunneln. Hade jag gått till vänster hade jag kommit till stationens norra perrong. Jag följer gångvägen (2) genom tunneln (3). Den leder mig till den södra perrongen. Här följer jag vägen förbi trappan och går förbi cykelparkeringen (4) som finns på min högra sida, på den vänstra löper en bilväg. Jag följer gångvägen rakt fram och stannar (5). Där förgrenar den sig åt höger och vänster. Åt höger leder den upp på den södra perrongen. Åt vänster leder den ned mot bilvägen och en lila kiosk.

(Fig. 21 och 22). Flygbilder över Åkarp station.

(1)

(2)

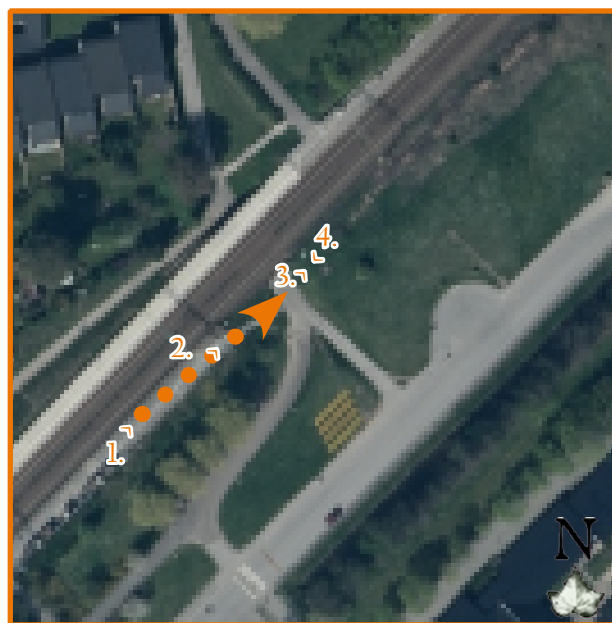

(3)

(4)

Här stod jag på perrongen söder om spåren, där tåget avgår mot Malmö. Jag tittar i pilens riktning, lätt vänd mot vänster (1). Sedan går jag en kort bit utmed perrongen, mot en trappa (inte den tidigare nämnda) som leder upp från GC-banan till perrongen (2). Jag går ned för trappan och fortsätter upp på "vallen" som syns mitt emot trappan (3). Sista fotot är taget då jag gått upp en bit på vallen och ser ut över gräsytan (4). Här brukar på vinterhalvåret en gran sättas upp.

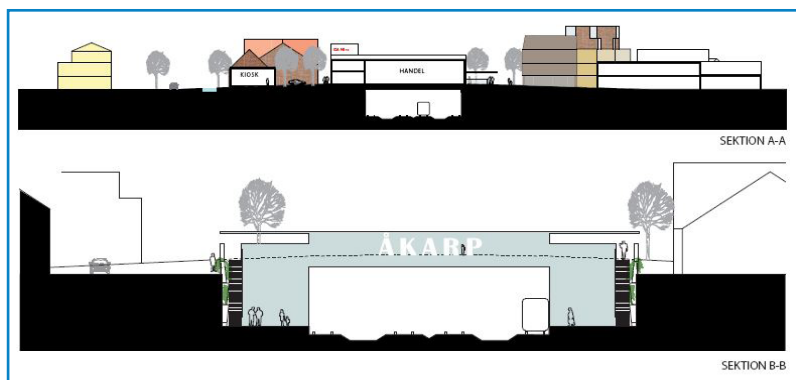

(Fig. 23 och 24). Flygbilder över Åkarps station.

Rambölls Idéskisser

Här är ett urval av de idéskisser från Ramböll som visar på konceptet för Åkarp stations framtida utformning. Till höger är en idéskiss i helhet, dock kommer inte Burlövs kommun använda sig av hela deras utformning, utan delar av den.

Fig. 22 visar en helhet över Rambölls förslag för Åkarps station. Vid nr. 1 finns ett stationstorg, som följs av nr. 2 förskola, nr. 3 : stationsparken, nr. 4: landskapspark och nr. 5: fotbollsplaner. Ramböll har arbetet efter en "gradient" som utgår från hårdgjort material och stegvis övergår till mer vegetationsrika och friväxande omgivelningar.

(Fig. 25). Illustrationen visar det nedsänkta spåret med konstruktionen som ska täcka över spårområdet.

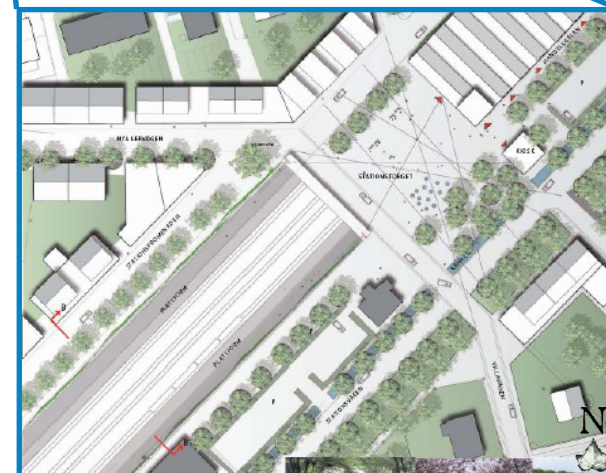

(Fig. 26).

En helhet över Rambölls förslag för ombyggnadstionen av Åkarps station. Projektet sträcker sig utmed hela spåret.

I förslaget finns

- 1: stationstorg,
- 2Förskola
- 3: Stationspark
- 4:Landskapspark
- 5 :fotbollsplaner

(Fig. 27). Här visar de en yta som de kallar för stationstorget, om ett stationstorg kommer att bli aktuellt i framtiden är inte klart.

(Fig. 29). översiktskartan visar hur Åkarps station ser ut idag , i jämförelse med Rambölles förslag.

(Fig. 28). Detalj av hur området som Ramböll föreslår blir ett stationstorg, ser ut idag.

(Fig. 30). En närmare detalj som visar platsen.

Burlövs kommun kommer inte att använda sig av hela Rambölles förslag och de har heller ingen färdig detaljplan för omgivningen runt stationen. Jag har därför utgått ifrån att det som vi vet ska byggas ett "lock" över en del av spåret som sedan ska binda samman Åkarps olika delar. Jag Utgår även ifrån att det ska bli ett stationstorg så som det visas i förslaget från Ramböll eftersom jag tolkar det som att det är där nedgången till tågets plattformar finns.

III Analyser

(fig. 31). C's krog har tillsammans med en lca-butik, parkeringsplats och återvinningstation blivit ett av Åkarps informella centrum.

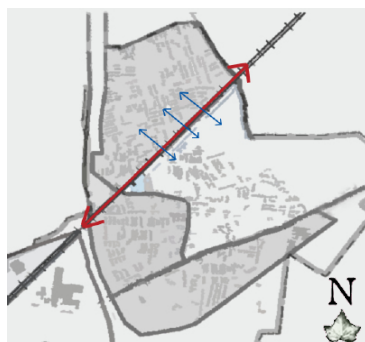
Sammanfattande analyser

Barriär

Det mest uppmärksammade och tydligaste hos Åkarp är hur tågspåret skär igenom hela orten och på ett olycksbådande sätt fungerar som en stark barriär som skiljer norra och södra Åkarp åt, med få alternativ för att ta sig mellan de båda delarna. Spårbarriären skär även av den mest effektiva färdvägen som idag sker via en plankorsning som innebär ökad olycksrisk och frustration. Orten och dess invånare har därmed anpassats efter infrastrukturen istället för tvärtom, en obalans har skapats mellan människa, samhälle och natur. Burlövs kommuns mål är att binda samman Åkarps södra och norra del och skapa fri kommunikation mellan ortens olika delar. Man har valt att sänka ned spåret och täcka över dem med ett "lock" som fungerar som en gångbar yta, binder samman och ger friare kommunikation.

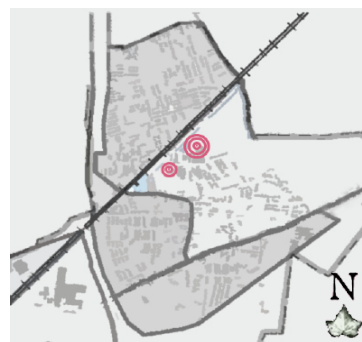
(Fig. 32). Tågspåret skär igenom Åkarp och skiljer södra och norra Åkarp åt.

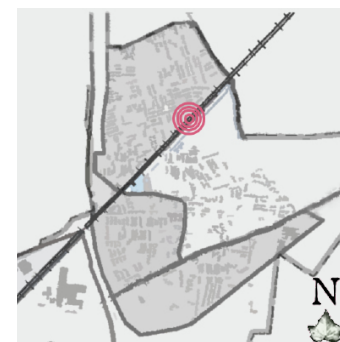
(Fig. 33). Tågspåret kommer att "Byggas över" och skapa fri passage över det.

Centrum

Åkarp har idag inget definierat och klart centrum eller kärna. Aktiviteter och mötesplatser är idag spridda utan direkta relationer till varandra. Stationsparken som det här arbetet berör har goda förutsättningar med sin centrala placering, storlek, framtida närhet till stationen och naturliga knypunkter. Dessutom är platsen i stort sett orörd. Den kommer i framtiden att kunna fungera som en naturlig knypunkt och mötesplats.

(Fig. 34). Idag finns det inget definierat centrum i Åkarp.

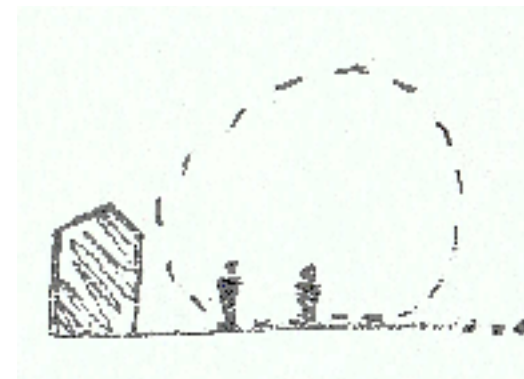
(Fig. 35). I framtiden vill man skapa ett starkt och sammanhållet centrum.

Skala

För att vara en näst intill tom och obrukad plats är den relativt stor medan den på samma gång är liten i skala. En av Åkarps karaktärer är dess småskaliga bebyggelse. Bostäderna som omger ytan är enplansvillor som bidrar till att göra att platsen känns småskalig. Cykeltunneln som går under spårområdet är även den, relativt liten. Ett effektivt sätt att påverka upplevelsen av en plats är att arbeta med dess skala, främst genom att använda sig av vegetation, i olika form och storlek. Den lilla mängd vegetation som finns i anknytning till platsen består av stora träd, dessa är dock för koncentrerade och överskådliga för att skapa en storskalighet. Eftersom den här platsen är lätt att överblicka gör det att den känns småskalig även om den nästan är tom och därmed skulle kunna framstå som en "gräsöken". Den åslika formationen bidrar småskaligheten efter som även den är relativt liten.

Rymd

När jag pratade med representanten för Burlövs kommun och arbetet med ytan förde hon fram önskemål om att de ville att jag skulle "arbeta med höjden". Det här önskemålet är fullt förståeligt då platsen idag nästan bara består av gräs. De få träden och större vegetation som idag finns är koncentrerad och ger inte mycket karaktär till ytan. Det skulle behöva arbetas mer med framför allt lignoser av varierande arter för att skapa höjd och karaktär hos platsen, dock betyder det inte att "lufthål" i utformningen är något dåligt.

(Fig. 36). Ytan består till stor del av tom rymd.

Vad önskas av stationsparken?

Stationsparken det här arbetet fokuserar på har många fördelar så som dess stationsnära läge och att den i stort sett är helt tom. Som vi vet är tågförbindelsen Åkarps och Burlövs största tillgång, och antalet inpendlare till kommunen är större än antalet utpendlare (Larsson , et al. 2012-2013). Dessutom kan vi i Burlöv kommuns framtidsplan, under rubriken "Fritid, utbildning arbete och social hållbarhet" både läsa om Burlövs önskan om generationsöverskridande aktiviteter, rekreation, social infrastruktur och mötesplatser; något som skulle kunna fungera som en "social arena", för att använda Burlöv kommuns egna ord. Det talas även om samutnyttjande, trygghet, liv och rörelse (Larsson , et al. 2012-2013).

Det talas om möjligheten till attraktionskraft genom samordningseffekter och samutnyttjan så som att placera multifunktionella byggnader som till exempel multisportshall, skola, samlingslokaler och dylikt nära varandra. Som det även längre ned i samma stycke tas upp, är tillgängligheten väsentlig, oberoende av årstid och tid på dygnet, ska individer tryggt kunna ta sig till och från platsen utan några större besvär (Larsson , et al. 2012-2013). Viktigt att komma ihåg är att dessa synpunkter och strävan som Burlövs kommun för fram, inte är specifika för Åkarps station utan berör hela kommunen, med de ger en generell bild av vad Burlövs kommun vill åstadkomma och kan därmed fungera som riktlinjer, även för det här projektet. Utformning påverkar tillgängligheten och är nyckeln till trygghet.

(Fig. 37). Hur Påverkar man kommunikation och möten över generationsgränserna?

Burlövs önskelista.

Dessa punkter är inte specifika för Åkarp, utan berör hela Burlövs kommun. Här används de dock som riktlinjer för stationsparken.

- Fysiska aktiviteter
- Mötesplatser
- Möten över generationsgränserna
- Rekreation
- Avslappnande miljöer
- Café och restaurang
- Park
- Temalekplatser
- Spontanidrottsplatser
- Utegym
- Grafittivägg

(Larsson , et al. 2012-2013).

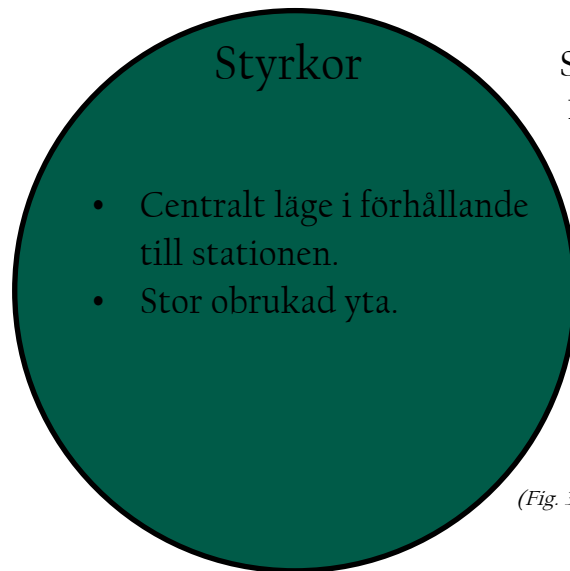
Texten är baserad på stycket "Fritid, utbildning arbete och social hållbarhet" i Burlövs framtidsplan, sid. 139.

SWOT

Det är viktigt att identifiera en plats förutsättningar.

En SWOT-analys är ett enkelt och givande verktyg som man kan använda för att utvärdera ett objekt eller ide. SWOT står för strengths (Styrkor), weaknesses, (svagheter) opportunities (möjligheter) och threats (Hot).

SWOT används för att skapa en lättöversiktlig "framtidsprognos" genom att försöka förutse objektets/ idens potentiella styrkor och svagheter.

(Fig. 38).

Styrkor

Platsens styrkor ligger främst i dess centrala läge och nära förhållande till tågstationen. Att ytan är så gott som obrukad och därmed fungerar som en "tom canvas" är även en fördel.

Svagheter

De svagheter som finns är främst de uppenbara barriärerna, som inte bara delar uppstationstorget, utan hela Åkarp. Den primära barriären är tågspåren som skär igenom ytan och skapar en ofrånkomlig barriär. Norr om tågspåret löper en alle. Alléen, tillsammans med bäcken som löper utmed spårets norra sida, är också barriärer, om än sekundära. De är sekundära eftersom de inte fungerar som direkta barriärer så som tågspåret, och om man väljer att arbeta kring dessa är de inte lika omfattande.

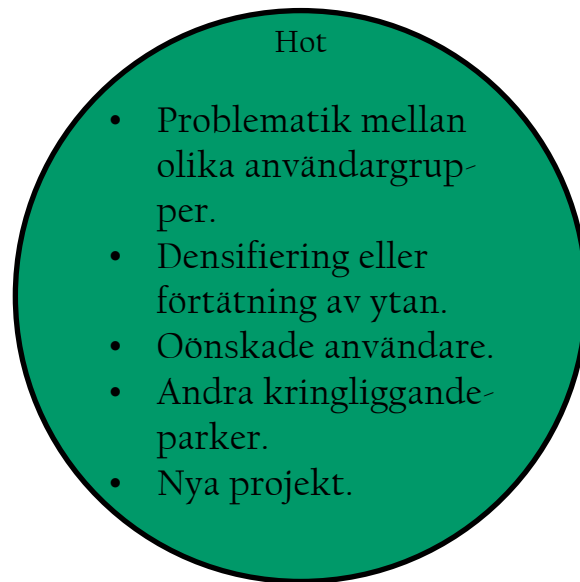
(Fig. 39).

Hot

De största hoten består av potentiella möjligheter som istället för att bli framgångsrika, förvandlas till hot. Det finns även hot som är närvarande vid nästan alla projekt av den här formen: skadegörelse, oönskade användare och problematik mellan olika användargrupper. Jag har svårt att sätta "storlek" under någon rubrik, men det är en närvarande faktor. Till exempel kan en "för stor" yta fungera som en svaghet eller ett hot då det kan skapas undanskymda platser där man ägna sig åt oönskade aktiviteter.

När jag talar om densifiering eller förtätning menar jag att hotet skulle kunna vara i platsens storlek, Det skulle kunna bli så att den framstår som för stor och tom eller mera troligt, för liten och plottrig. I ett sämre fall skulle de kunna bli så att planeringen inte anpassas till ytan, då den skulle kunna utvecklas till en överfull och överbebyggd yta.

Det finns redan ett antal parker i Åkarp och planer på att skapa nya projekt. Dessa skulle kunna bli hot om de inte lyckas samexistera och istället börjar konkurrera med varandra på ett ohälsosamt sätt.

(Fig. 40).

Möjligheter

Den här platsen har många möjligheter. Eftersom den är "tom" finns det potential att skapa något nytt "från början". I dagsläget verkar det inte finnas någon direkt funktion för platsen, vilket gör den formbar. Här finns potential att skapa nya mötesplatser utan att behöva omarbета eller förflytta några redan förekommande element. Närheten till bebyggelse ser jag som en styrka, då närheten till människor kan inge trygghet i området och te sig avskräckande för eventuella oönskade grupper så som individer som står för skadegörelse m.m. Det finns många exempel där invånare som värnar om närliggande miljöer i form av stadsodlingar och parker tenderar att försvara dem genom att "agerar parkvakt". Det nära läget till stationen är en stor möjlighet för att skapa en levande mötesplats. Dessutom gör dess läge att platsen är lättillgänglig att ta sig till och från. Platsen är relativt stor men inte stor nog för att tillgodose alla önskemål, därför ser jag det som en framtida möjlighet att den

här ytan ska kunna samexistera tillsammans med de redan tillgängliga parkerna som finns, och även framtida projekt. Det finns planer att i framtiden utvidga idrottsområdet vid Dalslundskolan. Jag ser detta som en utmärkt chans att skapa ett "samarbete" mellan den här platsen och projektet rörande Dalslundskoleområdet, det är en naturlig del i processen a t t

samutveckla dem istället för att se dem som två olika projekt. Då skulle de kunna samexistera och komplettera varandra.

(Fig. 41).

Åkarps invånare

Utöver siffror är det svårt att hitta information som närmare beskriver Åkarps befolkningsstruktur, istället är det i helhet Burlövs kommun som betonas. Vi kan dock få en del ledtrådar och direktiv med hjälp av informationen rörande Burlöv. I Burlövs framtidsplan kan vi läsa att Burlöv har en relativt jämn åldersfördelning bland sina invånare, jämnare än många andra kommuner. Invånarna är huvudsak fördelade på Arlov (ca 10 900 individer) och Åkarp (ca 5 800 individer) där det i båda orterna finns planer på att i framtiden bygga nya bostäder (Larsson, et al. 2013). I Åkarp finns det idag fyra förskolor och fyra skolor (låg- till högstadiet). Idag är alla skollokaler

fulla och befolkningsprognosen visar på en befolkningsökning. Det förväntas en ökning i åldrarna 13-15. I dagsläget finns det ingen gymnasieskola i Burlövs kommun, där barn och ungdomar verkar vara de grupper som i framtiden kommer att öka mest (Larsson, et al. 2013).

Det är även beräknat att individer i gymnasieåldern kommer att öka från år 2018 i Burlövs kommun. Om en tillräckligt stor andel skulle välja en gymnasieskola på hemmaplan, skulle kommunen ha underlag för att ha en egen gymnasieskola (Larsson, et al. 2013).

Sammanfattningsvis är Burlövs befolkning relativt jämnt fördelad på åldrarna och i stort sett fördelad på Åkarp och Arlov, där antalet invånare i Arlov är cirka 50 % fler än i Åkarp (Larsson, et al. 2013). Detta är ingen garanti, snarare antagande, men troligen medför det att även Åkarp och Arlovs befolkning är relativt väl fördelad mellan åldrarna, där barn och ungdomar verkar vara de grupper som i framtiden kommer att öka mest.

(Fig. 42).

Framtida projekt som kan påverka

Förutom det omfattande arbetet med Projekt Flackarp-Arlöv, finns det även tankar på att skapa två nya grönområden i Burlöv s kommun:

Dalslundskolområdet (idrottsområdet planeras att utvidgas)
Kronetorp-”Burlövsparken”

(Larsson, et al. 2013)

Båda dessa projekt hänvisar till Burlövs kommuns tidigare nämnda önskemål om samutnyttjande och multifunktionella mötespunkter. Skulle de här projekten kunna påverka möjligheterna för en ”Åkarps stadspark” eller ”Stationspark” genom att det skapas konkurrens, eller finns det möjlighet för dessa projekt att samexistera?

Jag anser att de största ”hotet” av dessa två är Dalslundskolområdet, eftersom det ligger så nära ytan i fråga. Det vore oöverlagt att planera dessa som två (mentalt) separata ytor när de i stort sett fysiskt ligger bredvid varandra. Istället bör man planera utefter strävan att det är en stor yta med

(Fig. 43). Karta över Åkarp och delar av Burlöv centrum.

I Kronetorpsområdet planerar man att bygga ”Burlövsparken” och det nya ”Burlövbadet”. Tanken är att öka kommunens attraktionskraft och att samla olika kommunala aktiviteter i samma område. Det diskuteras också om möjligheten att placera ett nytt skolområde/utbildningscentrum där. Området skulle kunna ha många funktioner och samutnyttjas (Larsson, et al. 2013).

Dalslundskolområdet med förskolor i Åkarp ligger intill ett idrottsområde med fotbollsplaner, tennisplan och sporthall som i framtiden planeras att utvidgas till en park. Det finns möjlighet till nybyggnadstioner men även förädlig av de befintliga byggnaderna (Larsson, et al. 2013).

Ytan som det här arbetet behandlar är markerat med blått. Det enda som fysiskt skiljer den ifrån Dalslundskolområdet är en trädallé och en bilväg.

Vad det beträffar Kronetorpsområdet, ligger det inte lika nära som Dalslundskolområdet, men inte långt bort nog för att förbises. Även om det inte är helt klart vilket innehåll dessa parker kommer att få, finns stora områden, mycket mark och potential för ett projekt så som "Burlövsparken". Även om det inte är helt klart vilket innehåll dessa parker kommer att få..."

Dock är det i det här fallet inte frågan om att "vinna" över någon annan park, eller att vara bäst, utan att samexistera och ha olika kvalitéer som gör att de utvecklas och

skapar egna karaktärer som kan erbjuda olika upplevelser. Dessutom, även om ytan jag arbetar med har potential och många kvalitéer är den inte överdrivet stor och skulle aldrig ensam kunna fungera för att tillgodose en hel kommun eller dyl. Därför kan det istället för konkurrens vara en möjlighet eller styrka att det finns så många mindre parkytor i närområdet. Flera parker gör att det blir en större variation i parkutbudet och det blir mindre slitage på de existerande ytorna. I framtiden skulle jag vilja se att ytan jag arbetar med blir en del av Dalslundskolområdet och att de tillsammans kan tillgodose

Åkarp med en multifunktionell yta, så som Burlövs kommun gärna ser i framtiden.

Det vore slöseri att inte se det som ett enda projekt.

Åkarps befintliga parker

Vad är det som gör ytan vid stationen speciell och finns det något behov av ännu en grönyta eller park i Åkarp?

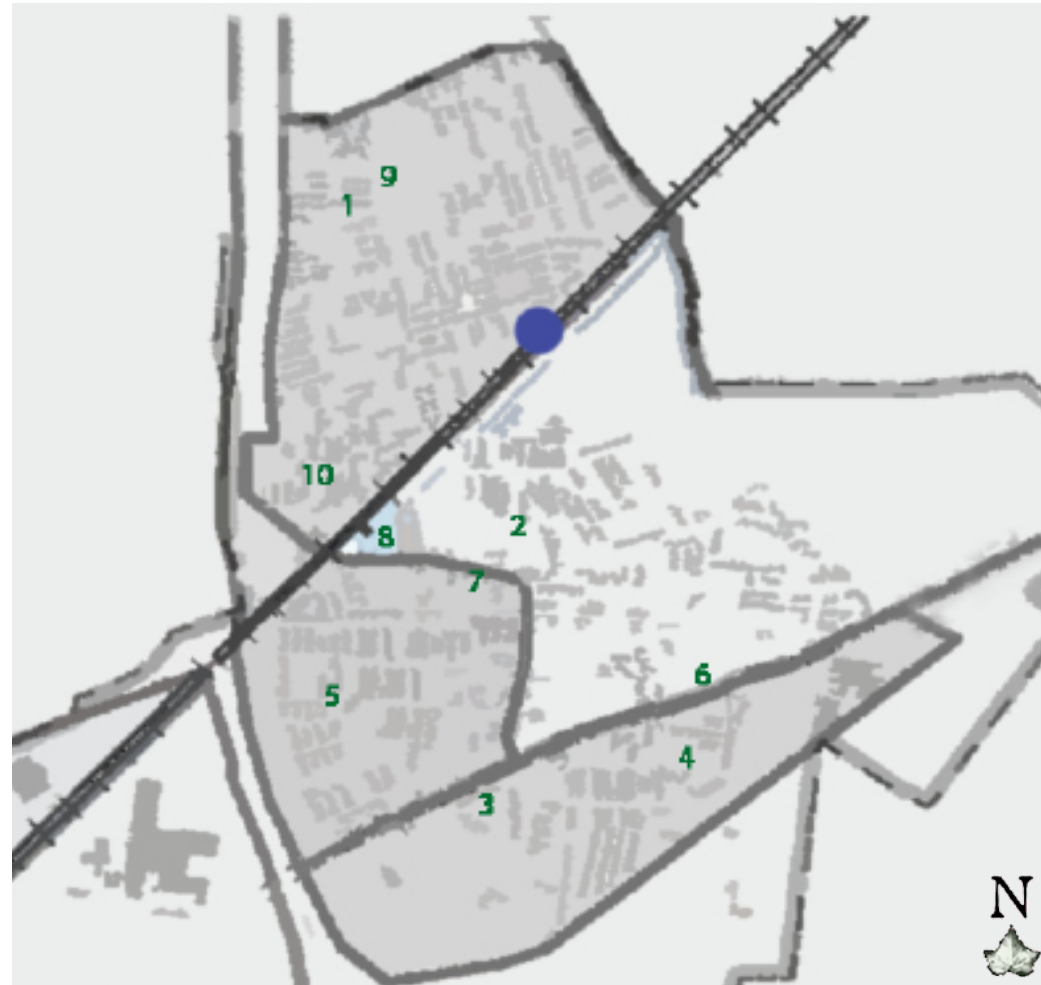
Här nedan finns en lista från Burlövs kommun med befintliga parkytor i Åkarp. Det finns redan ett stort antal grönytor i relation till ortens storlek och invånarantal.

Den blå markeringen visar projektytan.

Åkarps Parker

1. Kartorpsparken
2. Centruparken
3. Falkparken/Lyckö
4. Gröningen vid Mejerivägen
5. Harakärrsparken
6. Allmanningen vid Hvilan
7. Liten park vid Harakärrsgården
8. Stationsparken
9. Svanetorpsparken
10. Frukodlingen

(Jacobsson, 2009)

(Fig. 44). Illustration som visar vart Åkarps alla parker ligger. De blåa cirkeln indikerar projektytan det här arbetet behandlar.

Många av de grönytor som idag finns i Åkarp är vackra naturmarker av mindre slag och består ofta av öppna gräsytor omgivna av träd. I vissa fall förekommer det objekt så som lekplatser och bänkar, men många gånger saknas det andra inslag i form av byggnader och installationer för att attrahera nya besökare, skapa mötesplatser, särskilja platserna från varandra och skapa egna starka karaktärer som särskiljer dessa områden från varandra.

(Fig. 45). Liten park vid Harakärsgården.

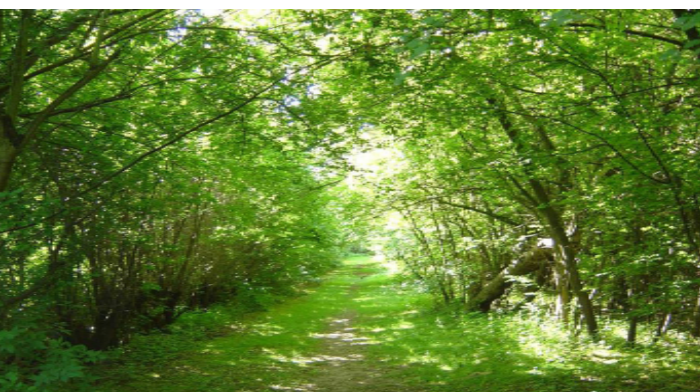

(Fig. 46). Folkparken /Lyckö.

Det finns det en plats nära Åkarp station som jag har passerat men aldrig faktiskt besökt även om jag tänkt på det många gånger. Det är inte förens jag läste Burlövs kommuns broschyr "Parkinformation" som jag insåg att det är en gammal fruktträdgård jag har passerat. Detta kan vara fallet med en del av Åkarps parkytor och grönområden. Att man måste ha vetskap om dem för att känna till dem, vilket gör det svårt för utomstående, men även för Åkarps invånare att känna till de många grönytorerna.

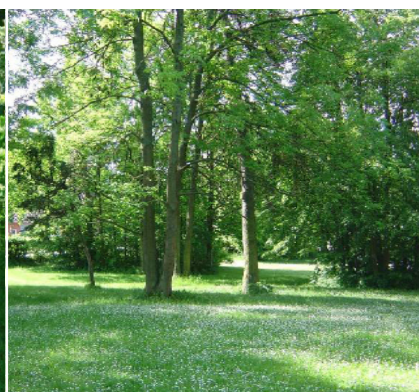
(Fig. 47). Kartorpsparken.

(Fig. 48). Fruktodlingen.

(Fig. 49). Svanetorpsparken.

(Fig. 50). Centrumparken.

IV Litteraturstudier

(fig. 51). En av Åkarps äldre patriciervillor
med vacker och lummig trädgård.

De åtta huvudkaraktärerna

De "åtta parkkaraktärerna" är resultatet av bearbetning av data, som visar att människor urskiljer åtta olika karaktärer i beskrivningar av grönområden så som park, trädgård etc. I diagrammet här intill finns alla de åtta parkkaraktärerna listade och vad de innebär.

Man talar främst om "de åtta parkkaraktärerna" inom miljöpsykologin, men man kan även använda sig av modellen vid planering och anläggning av grönområden, som inte specifikt relaterar till miljöpsykologi. Inom miljöpsykologin talar man om hur de olika karaktärerna tilltalar olika grupper av människor beroende på hur deras mentala tillstånd är. Rofyllighet, rymd, artrikedom och vildhet tilltalar de flesta individer, även de mest stressade och sårbara. Samvaro, tilltalar en del stressade individer, men för många mer sårbara kan samvaro te sig skrämmande (Grahn, 2005).

Karaktär	Platsens egenskaper
1. Rofyllighet (<i>Serene</i>)	Lugn och ro. Avsaknaden av externa ljud som inte kommer från naturen så som oväsen, buller och störande människor. De existerande ljuden kommer från vatten, fåglar, insekter och andra naturliga element. Det ska vara rent, inget skräp, ogräs eller dyl.
2. Vildhet (<i>Wild</i>)	Faschinationen av den vilda naturen, där växter ser ut att vara självsådda. Mystik med stigar, mossbevuxna stenar och associationen till myter och legender.
3. Artrikedom (<i>Rich in species</i>)	Mångfald av av flora och fauna med stor variation.
4. Rymd (<i>Space</i>)	En rofylld känsla av att "stiga in i en annan värld". en sammanhållen helhet så som en bokskog eller strand.
5. Vidd, Allmänning (<i>The common</i>)	Igenkänning av bekanta miljöer, gröna öppna ytor, ängar och överskådliga platser med överblick.
6. Refug, viste (<i>The pleasure garden</i>)	En trygg omgärdad plats som lätt kan kännas som sin egen. Barnets koja, den privata platsen.
7. Samvaro, möte (<i>Festive</i>)	Mötesplatser för socialisering och umgänge. Människor är flockdjur och dras till grupper.
8. Kultur (<i>Culture</i>)	En plats eller objekt som erbjuder faschination genom att relaterad till historia, symbolik och tidens gång.

(Fig. 52). Diagram som visar de åtta parkkaraktärerna och dess egenskaper.

Man använder sig av modellen på samma sätt vid planering av parker och grönområden som vid miljöpsykologi, men då bortser man ifrån den mentala hälsan och ser istället till hur individer tilltalas och attraheras av olika karaktärer. Artrikedom och vildhet anknyter ofta till mer naturlika områden, kultur och samvaro till socialt kännetecknade platser. Rofylldhet och rymd anknyter till både naturlika och socialt präglade platser (Grahn, 2005).

Jag ser den här modellen som ett trovärdigt hjälpmedel för planering av parker och andra grönytor. Vad man har försökt att göra, är att namnge och sortera de olika karaktärerna för att skapa en kommunikativt hjälpmedel. Eftersom trädgårdsterapi och landskapsarkitektur har många gemensamma aspekter i fråga om utformning kan modellen användas som ett hjälpmedel inom både "hälsoträdgårdar" och "generell landskapsplanering". Till exempel nämner Stigsdotter och Grahn (2002) i sin artikel "what makes a garden a

(Fig. 53). En rofylld plats för samvaro och möte?

helaing garden" att ett av de fundamentala syftena hos en "helande" trädgård är att den ska vara utformad för individen/individerna den är avsedd för, vilket är grundprincipen för all sorts utformning. Alla karaktärerna i modellen tilltalar inte alla individer, men rofylldhet, rymd, artrikedom och till viss del kultur, är de karaktärer som tilltalar speciellt många (Stigsdotter, Grahn, 2002). En varierad park innehåller varierande omgivningar och flera olika trädgårdsrum, Ju mer varierande ett grönområdet är ju fler besökare attraherar den i jämförelse med platser som bara har få karaktärer (Grahn, 2005).

En varierad park som innehåller många olika rumskaraktärer har en större möjlighet att kunna erbjuda något för alla individer. Samtliga av de åtta karaktärerna kan förekomma i samma område, men då är det också viktigt att det finns ett samspel mellan dessa för att skapa en helhet. Många olika karaktärer kan göra att platsen blir splittrad och rörig men man kan motverka

(Fig. 54). En plats med kultur som relaterar till gångna tider.

det genom att arbeta med mellanformer och övergången mellan de olika karaktärerna och rummen (Grahn, 2005). Vi påverkas tidigt i vår utveckling av miljön vi vistas i. Forskning som genomförts på barn i förskoleåldern visade att varierade miljöer med många olika karaktärer påverkade barnens motorik, koncentrationsförmåga och generella hälsa (Grahn, 2005). Ju fler av de åtta karaktärerna som inkluderas, ju större variation och desto bredare känslö- och sinnesspektra påverkas. De olika karaktärerna och miljöerna kommunicerar direkt med besökarna på flera olika plan, en kommunikation som sker via många av våra sinnen, så som känsel, syn, lukt, hörsel och ibland inkluderas även smak. (Stigsdotter, Grahn, 2002). Människor påverkas undermedvetet av de miljöer de vistas i och hur vi upplever den fysiska miljön beror på hur vi uppfattar den med våra sinnen. Precis som arkitektur i form av byggnader består även trädgårdsrum av golv, väggar och tak, men i en trädgård kan

(Fig. 55). Trädgård i England med rabatter där artrikedom skapar stor variation genom färg och form.

man uppleva, inte bara tre utan också en fjärde dimension: tid (Stigsdotter, Grahn, 2002). Att inkludera tidens gång har en lugnande inverkan på individer. Trädgårdar används ofta som tillflykt för att komma undan stressande omgivningar, och en trädgård kan påminna besökaren om att allt har sin tid och att naturen inte stressar eller bryter tidens flöde. Tidsaspekten kan inkluderas genom att man t.ex. fokuserar på arter av lignoser med vackra höstfärger, anpassar planteringar efter årstid, inkluderar bär och doftande växter som har ett kulturvärde och förknippas med vår eller sommar, till exempel Schersmin och Syren (Grahn, 2005).

Det finns många trädgårds- och parkanläggningar som gör felet att de väljer att fokusera på antingen vila eller aktivitet istället för att inkludera båda delarna (Stigsdotter, Grahn, 2002). Det är viktigt för människan att kunna vara aktiv och kreativ. I Patrik Grahns (2005) text "Om trädgårdsterapi och terapeutiska

(Fig. 56). Vy från den nationalromantiska trädgården Vargaslätten. Det är en privatägd trädgård i Simlångsdalen i Halland, anlagd 1917.

trädgårdar" kan vi läsa följande: "Genom aktiviteter styr människan över sitt liv, sin utveckling och sin förändring i tillvaron samt känner livskvalitet" och "Mekaniserat handlande är ett hot mot människans psykiska hälsa". Dessa två citat visar på hur viktiga meningsfulla aktiviteter är för människans hälsa, som dessutom bör innebära någon form av fritt val. Att presentera redan förutbestämda aktiviteter hindrar besökarna från att fritt kunna välja vad de vill göra. Aktiviteter och kreativa eller egna val främjar dessutom flera åldersgrupper. Variation är viktigt hos en parkanläggning, både i form av aktiviteter och miljöer. Ju flera olika karaktärer man kan man kan inrymma i trädgården eller parkanläggningen desto större är chansen att man tilltalar flera olika användargrupper (Grahns, 2005).

Som alla andra ytor och arkitektoniska element kan även trädgårdar och grönytor bidra med en negativ påverkan. Stigsdotter

och Grahns, (2002) nämner att det finns exempel på moderna trädgårdar som har haft ett negativt inflytande på besökarnas välbefinnande. De talar dock här om trädgårdar i vård-sammanhang, men det är inte ett fenomen som endast förekommer i den formen av specifika trädgårdar. Jane Jacobs (2005) tar också upp problemet med impopulära grönytor som bidrar med direkt negativa effekter istället för positiva.

(Fig. 57). Kultur (culture) i en trädgårdsanläggning betyder inte bara "historiska" referenser till kultur. Detta är en Personlig favorit från grafittiväggen runt folkets park i Malmö.

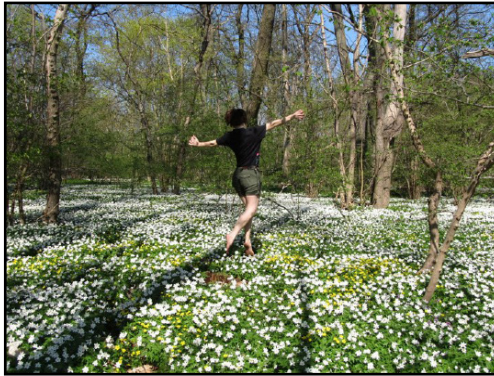
Rumslighet

(Fig. 58). En vy från SLU:s landskapslabb där växtlighet verkligen fungerar som grön infrastruktur.

Som det tidigare nämns kan man tala om olika karaktärer som kan skapas med hjälp av växtlighet. Detta koncept kan man ytterligare dra till sin spets genom att beakta termen “grön infrastruktur” som ofta används inom landskapsarkitekturen. Precis som asfalt, tegel och många andra material, kan vegetation användas för att bygga upp olika miljöer. Många gånger kan man dra direkta paralleller mellan stadslandskapets, vegetationens och landskapsarkitekturens strukturer. På följande sida finns några få exempel där jag har jämfört rumsligheter skapade med vegetation och miljöer man kan möta i städer.

En öppen glänta med överhängande trädkronor.
(Fig. 59).

Kan liknas vid

Den öppna gläntan och balsalen är två stora rumsligheter omgivna av högresta väggar och tak. I gläntans fall består golvet och väggarna av vegetation, taket skapas av de överhängande trädkronorna.

Jag äger ej rättigheter till detta foto.
Fotot visar en stor ljus balsal med högt i tak.
För fotoreferens se referenslista, Sid. 95.

En balsal med högt i tak
(Fig. 62).

En äng med sporadisk vegetation bestående av medelhöga lignoser.
(Fig. 60).

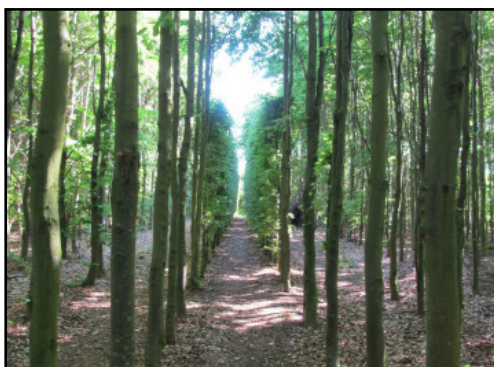

Skillnaden mellan gläntan och ängen är att vegetationen är lägre och inte har några överhängande trädkronor, vilket gör att den mer kan liknas med ett torg.

Ett torg omgivet av byggnader i varierade höjder.
(Fig. 63).

En smal och högre trädallé.
(Fig. 61).

Även om trädallén är genomsynlig och inte lika kompakt så som husen i gränden, har båda platserna en gemensam karaktär.

En smal stadsgränd.
(Fig. 64).

En social plats

I sin bok "Den Amerikanska storstadens liv och förfall" använder sig Jane Jacobs av ett intressant tankesätt där hon istället för att se parker som en tillgång för människan, ser hon människan som en tillgång för parkerna. Hon anser att detta synsätt ligger närmare verkligheten, då det är människorna som indirekt avgör om parken är framgångsrik eller inte. En park utan besökare blir automatiskt impopulär och stämplad som undermålig eller misslyckad. Parker och grönytor tenderar att befinna sig på en svart-vit skala där den antingen är lyckad eller misslyckad, det är få gånger man möter på en yta i gråzonen (Jacobs, 2005). Istället för den allmänna uppfattningen om att parken är en tillgång för människan, skiftar Jacobs helt på situationen och ser den ur ett rakt motsatt förhållande: människan är en tillgång för parken. Jag uppskattar detta tankesätt eftersom det ifrågasätter vad vi tror att vi vet och får oss att vidare utforska ett ämne på ett nytt sätt. Parker är som mycket annat, de måste kunna erbjuda något speciellt, de måste kunna sälja sig, som vilken produkt

som helst. Förutom detta ska den helst även erbjuda ett brett utbud av aktiviteter, för i stort sett alla, och dessutom finnas tillgänglig under alla årstider och större delen av dygnet. Den mängd av planering, skötsel och ekonomi som en offentlig park eller grönyta kräver, gör den till en ytterst avancerad och sofistikerad vara, som dessutom ska ha en mycket lång livslängd. Jane Jacobs argumenterar också för att grönområden måste anläggas i rätt syfte, och inte bara för sakens skull, eller för att det är "fint". Människor använder inte grönområden bara för att de finns där.

Hon påpekar också att det är inte helt ovanligt att enkla gräsplaner anläggs, endast för att det är finare än asfalt (Jacobs, 2005). Hon uttalar sig inte mera om detta, dock tolkar jag det som att dessa "gröna vattenhål" inte är något hon uppmuntrar. Jag förstår vad hon menar med att vi inte ska anlägga grönområden utan att tänka oss för, men det är skillnad på att anlägga en gräsyta och en parkanläggning. En gräsyta

har många fördelar gentemot en asfaltsyta. Många gånger motiveras anläggningen av hårdgjorda ytor med att en gräsmatta är för skötselintensiv i form av gräsklippning. En hårdgjord yta är dock mycket mer kostsam att anlägga och kräver också skötsel i form av upprustning. En gräsyta är ett levande element som till skillnad från asfalt kan bidra med ökad biologisk mångfald. Många städer har idag problem med att hantera stora mängder av dagvatten vid regn och snösmältning, en gräsyta låter dagvattnet infiltreras, medans det på en hårdgjord yta istället bildar vattenansamlingar. En gräsyta har också ett helt annat estetiskt värde än en asfaltsyta, den ger kontrast till de många hårdgjorda materialen som förekommer i städer. Gräs bidrar även med färg och variation, då den förändras med årstiderna.

För att motverka "planering utan tanke" menar Jane Jacobs att vi måste bli mer verklighetsförankrade och frånsä oss "falsk fakta" som lätt blir till motivation. Istället för att se till falsk fakta som motivation

bör vi undersöka om en park har goda förutsättningar nog för att bli framgångsrik. Även om parkens placering och läge är viktigt så är det människorna och deras aktiviteter i sig som påverkar parken mest, även om det kan ske indirekt. (Jacobs, 2005).

Olika former av aktiviteter

Jan Gehl förklarar att det finns flera former av aktiviteter och att de förenklat kan delas in i tre grupper; nödvändiga aktiviteter, valfria aktiviteter och sociala aktiviteter.

Nödvändiga aktiviteter är sådana som är mer eller mindre obligatoriska, att gå till skolan eller arbetet, handla mat, med mera, aktiviteter som är nödvändiga att utföra.

Gehl menar att vardagliga aktiviteter i allmänhet tillhör gruppen "nödvändiga aktiviteter" och att större delen av dem innebär förflyttning till fots. Dessa aktiviteter är ofta frekventa och påverkas endast till liten del av rådande

förutsättningar. Eftersom aktiviteten är just nödvändig och måste utföras, påverkas den inte av årstider och väder utan utförs under hela året.

Valfria aktiviteter är praktiskt taget motsatsen till nödvändiga aktiviteter, de utförs om personen i fråga väljer att utföra dem och om tid och plats gör det möjligt. I den här gruppen finns aktiviteter så som att gå ut och promenera och sitta och sola sig. Aktiviteterna i den här gruppen utförs endast om de externa förutsättningarna är gynnsamma och inbjudande; vädret och tiden spelar stor roll. Valfria aktiviteter är speciellt viktiga i samband med fysisk planering, eftersom många av de rekreativa aktiviteterna som är speciellt givande utomhus finns i den här kategorin och är speciellt känsliga för de externa förutsättningarna. Om omgivningarna är undermåliga och inte når en tillräcklig hög standard utförs endast de mest nödvändiga aktiviteterna i det området.

I gynnsamma omgivningar sker ingen

(Fig. 65). Att gå till parken för att gunga och köpa "barbapappa" är en valfri aktivitet, trots det har föräldrarna här trotsat väderleken. Jardin du Luxembourg i Paris, Frankrike.

större skillnad i frekvensen av utförandet av de nödvändiga aktiviteterna, dock tenderar de nästan alltid att ta längre tid. Men individer som utför valfria aktiviteter är mer förekommande. Omgivningarna lockar då till en längre vistelse där man bland annat stannar till, sitter ned, äter med mera. Upplevelserna hos olika platser kan vara extremt olika. På en plats med låg kvalité sker minimal och endast nödvändig aktivitet, människor uppehåller sig där så kort tid som möjligt och endast för att de behöver. På en plats av hög kvalité däremot, är mångfalden av aktiviteter stor och de kan pågå under en längre tid (Gehl, 2011).

Den tredje gruppen av aktiviteter är sociala aktiviteter och påverkas av närvaron av andra individer i omgivningen. Lekande barn, konversationer och människor som utbyter hälsningsfraser är några av de aktiviteter som klassas som sociala aktiviteter, även passiva kontakter tillhör den här gruppen. Det innebär att man som passiv individ helt

enkelt hör och ser andra individer utan att vara en aktiv deltagare. Man kan generellt säga att sociala aktiviteter tar form när två individer befinner sig på samma plats. Den fysiska strukturen har ingen direkt påverkan på kvalitén, innehållet och intensiteten av de sociala kontakterna (Gehl, 2011).

Sammanfattande talar Gehl om att man på ett förenklat sätt kan dela in aktiviteter i tre grupper: nödvändiga aktiviteter, valfria aktiviteter och sociala aktiviteter. Nödvändiga aktiviteter är i allmänhet vardagliga aktiviteter som kräver förflyttning till fots. Valfria aktiviteter är det motsatta: sånt vi själva väljer att göra. Dessa påverkas mycket av externa förhållanden. Den sista gruppen är sociala aktiviteter och påverkas av individers närvaro. Här är även en av de sociala aktiviteterna passiva kontakter. Gehl menar att speciellt valfria aktiviteter är känsliga för externa förutsättningar så som

tid, väder, årstid .

Sociala omgivningar

Socialt påverkar vi varandra mycket, inte bara direkt utan även indirekt och passivt. En form av passiv kontakt är "people watching", en aktivitet som helt enkelt går ut på att på håll betrakta andra individer. Aktiviteten förekommer speciellt mycket i samband med resande. Passiva aktiviteter där man närvarar men endast iakttar kan ses som motsats till tv-tittande, där man är en passiv betraktare som inte närvarar eller kan påverka händelsernas förlopp, vid passiva aktiviteter är individen fysiskt närvarande och deltar om än på ett anspråkslöst sätt. Sociala aktiviteter däremot varierar beroende på vart de tar plats, vid arbete och skolor, där man delar ett gemensamt intresse eller bakgrund, kan interaktionen bestå av konversationer, diskussioner, lek eller en enkelt en hälsning, om inte för annat än för att man "känner" varandra. Generellt är det lättare att skapa relationer

och kontakter under skol- och arbetslivet. Gehl menar att varför det är enklare för barn att få vänner, än vuxna, troligtvis beror på att barns möten till större del sker fysiskt och att de har mycket lägre krav på sina kontakter. Frekventa kontakter och fysiska möten är det bästa sättet att hålla kontakten på. Ju mindre och mer intim en omgivning är, ju större är chansen till ett längre, mer uppriktigt och öppet socialt utbyte. I större och mer omfattande omgivningar är det däremot tvärtom, det sociala utbytet blir mer ytligt, kortvarigt och största delen består främst av passiva kontakter i form av synen och ljuden från omgivningen. Detta kan jämföras en liten ort respektive en storstad (Gehl, 2011).

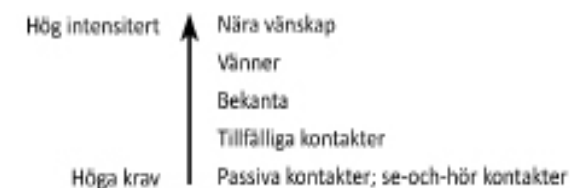
Parkens olika användare

Även om de tre aktivitetsgrupperna (nödvändiga, valfria, sociala) är grunden för en fungerande park finns det undantag där en park kan fungera även om ingen av dessa grupper förekommer. Undantaget

(Fig. 62). Ett exempel på kombination av flera aktiviteter. I bakgrunden av basketplanen kan man skymta en restaurang. Jardin du Luxembourg.

från att en rik variation av användare ger parken liv är om användargruppen består av individer med obegränsad fritid, som kanske inte ens har ett hem; de oönskade. Denna grupp kan befolka en yta och göra den levande även om de är oönskade, dock lockar de inga andra användargrupper utan endast individer av samma grupp. Att föra in "rätt" användare i en park med "fel" användare kräver ofta ombyggnationer av ytan eller dess omgivning, men även då kan det vara svårt för människor att bortse ifrån platsens tidigare rykte (Jacobs. sid. 124, 2005). Vissa parker kan få ett uppsving

(Fig. 66). Illustrationen visar relationen mellan vänskap och dess intensitet av möten.

och återhämta sig efter en dålig tid, men det är ytterst sällan parkerna har sådan motståndskrafter (Jacobs, 2005). Det som gör gruppen "oönskade" speciell är att den huvudsakligen förekommer endast när andra användargrupper inte är närvarande. Gruppen "oönskade" kan bestå av individer som är hemlösa, arbetslösa, brottslingar, sysslar med skadegörelse m.m. Många gånger är dessa individer sådana som påverkar de andra användargrupperna negativt, till exempel genom att skapa känslor av otrygghet. Det är därför de olika grupperna sällan påträffas vid samma tidpunkt. De "oönskade" har "förpassats" till tidsperioder när de övriga grupperna inte är närvarande. Jacobs skriver att invånarnas dagliga vanor och scheman påverkar parkens användning, och under vilka tider den används. Parker är beroende av dessa komplicerade scheman. En befolkad och aktiv park är en levande och "hälsosam" park. För att åstadkomma levande och aktiva parker måste det finnas utbud av fysiskt och funktionell mångfald

i omgivningarna som lockar de olika användarna, även om de har olika vanor och scheman (Jacobs, 2005). Levande omgivningar gör också att möjligheten till möten ökar. Ju mer frekvent ett möte är i vardagslivet, desto större chans är det att man skapar kontakter med grannar och andra individer i ens omgivning. Möten som sker fysiskt är mindre krävande och lättare att "underhålla" än om de sker via telefon eller inbjudningar. Det krävs mer att planera och arrangera ett möte än att "bara titta in" eller "träffas på". I grund och botten är människor ett flockdjur, vi lockas av och dras till mänsklig aktivitet och händelser. Gehl beskriver hur undersökningar rörande barns lekvanor i bostadsområden har visat att barn tenderar att hålla sig på platser där största aktiviteten förekommer, och/eller där det är störst möjlighet att det händer något (Gehl, 2011). Detta inkluderar inte bara barn utan förekommer hos alla åldrar. Människor söker sig till varandra och vill gärna vara där det finns aktivitet och

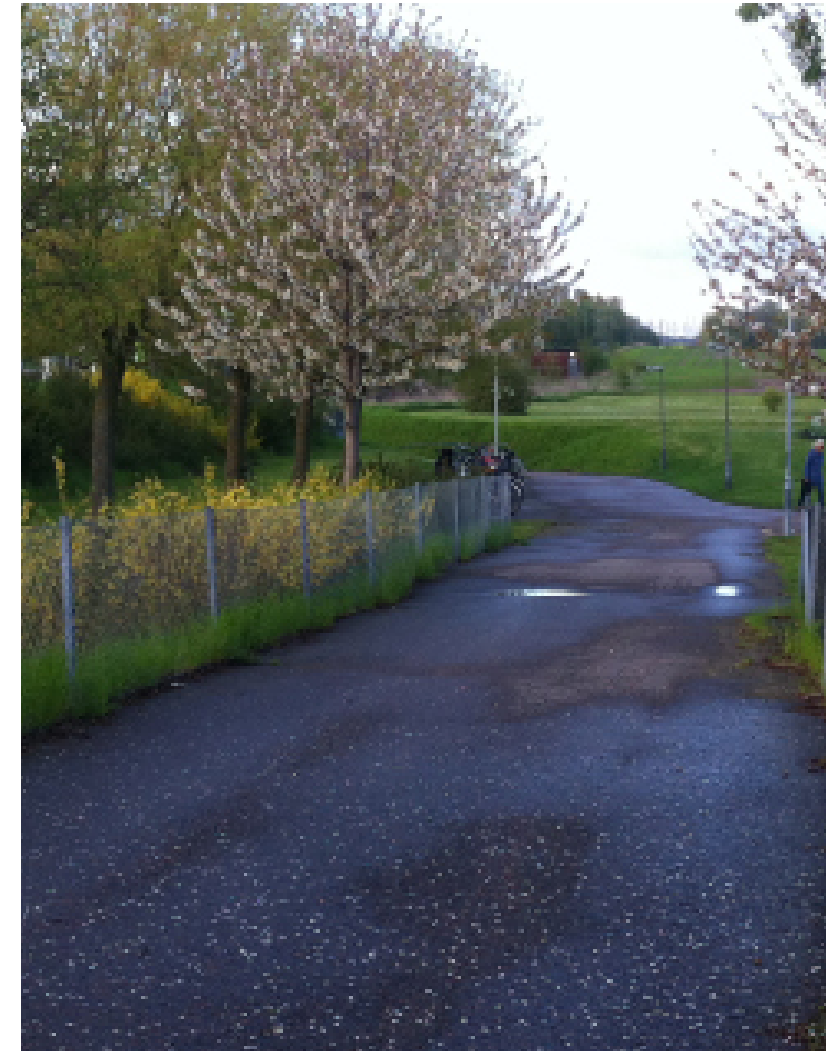
(Fig. 67). Människor lockar människor. Ett musik-event har lockat många åskådare som i sin tur lockar ännu flera.

rörelse. Ta till exempel gatuartister eller andra underhållare. Även om de har endast några få åskådare är möjligheten stor att fler stannar till. Ju större åskådarskara desto större möjlighet att flera individer ansluter sig. Det är en form av "snöbollseffekt". Jacobs påvisar vikten av variation av aktiviteter i en park, om inte det varierade utbudet för olika användare finns, kan platsen däremot förvandlas till ett vakuum under specifika timmar på dygnet. Omgivningen formar parken. Ett torg eller grönyta som är omgivet av kontorsbyggnader löper risk att endast fungera som lunchställe, vilket gör att den har en livlig aktivitet just då men under de övriga timmarna förvandlas till en död yta. Det enda som krävs är att det är en enskild dominerande verksamhet, som endast bidrar med mänsklig aktivitet under några få specifika timmar. Även platser som endast omges av bostäder med småbarnsfamiljer kan skapa detta vakuum eftersom det då bara finns en specifik användargrupp. Dessa platser kan drabbas av "funktionell monotoni" eftersom de tillslut blir tråkiga för

samma återkommande grupp av användare. När en yta blir tråkig är det första spiken i kistan för platsen i fråga (Jacobs, 2005). Problematiken med parker som "förvandlas till tidsvakuum" är att de inte finns nog med variation, varken hos utbudet av aktiviteter eller användargruppen eller grupperna. För parken innebär det att den tillslut riskerar att drabbas av funktionell monotoni och dö.

Som Jane tidigare nämnde kan parker ta sig ur en dålig period och återhämta sig, men det är sällan det sker. Bästa sättet att motverka att en park fastnar i ett tidsvakuum är att erbjuda ett brett utbud av aktiviteter för att attrahera många olika användargrupper. Dessa aktiviteter behöver inte äga rum under samma tidsperiod, även om det är möjligt.

(Fig. 68). Man kan argumentera att Åkarps station har fastnat i ett "tidsvakuum". Större delen av tiden sker liten aktivitet i stationens omgivning. Vy från den södra perrongen.

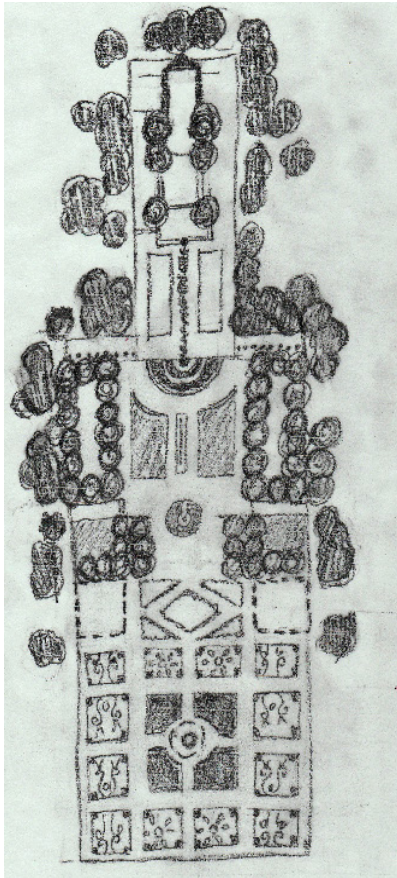

V Inspiration

(Fig. 69). Fontänen i Folkets park i Malmö, idé och formgivning av Jitka Svensson.

Inspiration

(Fig. 70). Illustration av Villa Iante i Bagnaia, Italien.

Inspirationen för projektet och vad som låg som grund, var de Engelska landskapsparkerna. Senare under projektets gång kom även element från tidiga renässansens trädgårdar, med sina parterrer och mer friväxande lignoser att bli en inspirationskälla i den slutgiltiga utformningen. Varför jag hämtade inspiration i de Engelska landskapsparkerna berodde på att de har ett formspråk som personligen tilltalar mig, som jag även tyckte skulle samspela väl med Åkarps karaktär och ytan i sig. Det böljande formspråket skulle fungera väl med att binda ihop och skapa en övergång mellan det öppna landskapet och närliggande bebyggelse. Element från renässansens trädgårdar tillkom senare under projektet för att vidare skapa en mer dynamisk och intressant övergång mellan bebyggelse och öppet landskap. Renesansa trädgårdar kombinerar strikt formspråk med vegetation på ett sätt som i sin tur skulle binda ihop bebyggelsen

med landskapsparken. Efter att ett grundtema fastställts bestod många av arbetets kommande timmar av att klottra, skissa, göra platsbesök och att bläddra i bildmaterial. Bildmaterialet var många gånger slumpmässiga sökningar på internet rörande trädgård eller landskapsarkitektur, jag bläddrade också mycket i olika böcker relaterade till ämnet. Platsbesöken var värdefulla på så sätt att jag fick en annan upplevelse och fritt kunde röra mig runt platsen och uppleva den på ett sätt som inte är möjligt på annat sätt.

Jag äger ej rättigheter till detta foto.
Fotot visar ett par som står på en terrass och ser ut över ett öppet landskap. Landskapet består av ett fält med en sjö, i bakgrunden breder en skog ut sig.
För fotoreferens se referenslista, Sid. 95

(Fig. 71). Illustration av Humphry Repton (1752-1818) från "His red book". Fotografi från boken "The story of gardening" av Penelope Hobhouse.

Pildammsparken, Malmö

(Fig. 72). En liten paviljong, gömd i bokskogen som omger tallriken.

(Fig. 73). En sittrappa framför stora dammen. En utmärkt plats för vila och umgänge.

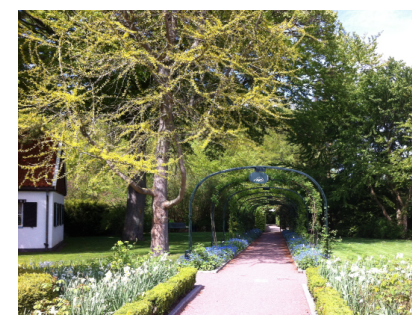
(Fig. 74). Ett konstverk föreställande ett boule-klot, vid boule-banorna, som finns nära lilla dammen i parkens norra del.

Jag besökte främst Pildammsparken för dess många olika karaktärer och element som binds ihop och skapar en mötesplats för många olika användargrupper. Parkens olika element härstammar från olika tidsskeden vilket ger den en varierad karaktär. Främst har jag inspirerats av "tallriken", dess nätverk av gångsystem som skär genom den och sittrappan vid den sydöstra ingången. Speciellt dessa beståndsdelar, kan återfinnas i gestaltungsforlaget i nya tolkningar. De är beståndsdelar som har funnits sedan idéstadiet och därmed blivit viktiga delar av parkens skelett. Troligen beror det på att de fungerar som karaktärsplatser som förstärker och definierar parkens/platsens övergripande karaktär. Som karaktärsplatser fungerar de som starka mötesplatser, vilket är en viktig beståndsdel i ett koncept för en "social anläggning". Trappan har en viktig funktion i utformningen som "avgränsning" mellan två olika element, där man lämnar den mer strikta renässansens element och "stiger ut i Landskapet". Trappan är en referens till Humphrys Reptons illustration (Fig. 68).

(Fig. 75). Karta över Pildammsparken som visar på dess många olika inslag och varierade karaktärer.

(Fig. 76). Sinnenas trädgård med lummig växtlighet och färgstarka rabatter.

(Fig. 77). Amfiteaternarna, belägna bakom Margaretapaviljongen, bidrar med spännande landskapskaraktär.

Folketspark, Malmö

(Fig. 78). Gräsmattan framför Moriskan vittnar om hur populär den är under de varmare årstiderna.

(Fig. 79). En av de många aktivitetsbodarna i Folkets park. Just det här är en bokbod där man kan låna böcker för att läsa under sin parkvistelse.

Jag besökte Folkets park i Malmö eftersom en del av mitt projekts fokus låg i olika former av parkaktiviteter dess olika användargrupper. Folkets park är ett utmärkt exempel på en lyckad kombination aktiviteter för många olika användargrupper på en relativt liten yta. Det är en ständigt levande park för alla. Den största inspirationskällan har jag haft från området bakom Moriskan, där det under helgerna brukar vara Loppmarknad. Platsen påminner om ett litet torg eller mindre samlingsplats. Markmaterialet består av stenmjöl. Där växer träd som verkar slumpmässigt utplacerade. Aktivitetsbodarna var även de av intresse, speciellt bokboden som syns på bilden till vänster. Där fanns även bodar med olika spel, t.ex. schack. Andra inspirationskällor har varit den tillfälliga sommarscenen och den lagliga klotterväggen som finns på utsidan av muren som omgärdar parken. Folkets park i Malmö är centralt belägen i staden med närhet till shopping, busstationer, bostäder, andra parkområden m.m. Folkets park är ett exempel på framgång genom variation.

(Fig. 80). Ett stycke av planket som omger Folkets park och fungerar som en laglig graffitivägg.

(Fig. 81). Den här scenen är bara tillfällig och byggs upp inför olika musikuppträdanden under sommaren.

Genom parkens rika variation av aktiviteter har man lyckats vända sig till många olika användargrupper och därmed skapat en hubb och mötesplats för alla. Det är en plats där det alltid finns människor och rörelse, till och med efter att deras huvudentré stängts för natten.

(Fig. 82). Gräsmattan framför Moriskan I Folkets park i Malmö är en välkänd mötesplats.

Jardin du Luxembourg, Paris

(Fig. 83).

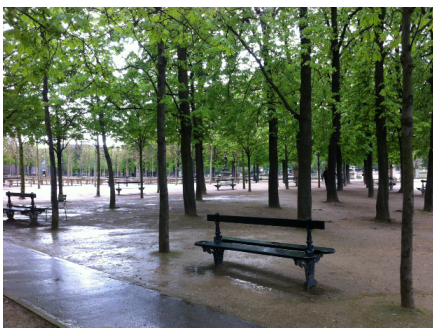
Bollplanerna var en av många aktiviteter som erbjöds besökarna.

(Fig. 84). Lösa stolar som kan flyttas och placeras varhelst man vill sitta.

(Fig. 85). Träd har planterats direkt i det hårdpackade materialet.

Resan till "Jardin du Luxembourg" i Paris skedde under projektets gång. Jag besökte Luxembourg av samma skäl som jag besökte Pildammsparken och Folkets park; det är en stadspark med flera olika element och karaktärer som på ett framgångsrikt sätt binds samman och tilltalar flera sorters användare. Parken hade många aktiviteter att erbjuda, varav var vissa kostnadsfria. Bland annat fanns där fotbolls- och tennisplaner, små bodar man kunde köpa godis i, och hyra leksaksbåtar att sjösätta i den stora fontänen som fungerade som knypunkt för parken. I parken fanns även restaurang, teater, ponnyridning, lekpark och blomsterplanteringar m.m. Förutom olika aktiviteter bands parkens fysiska karaktärer samman på ett fint sätt. Under ett intensivt men hastigt regnoväder vände besökarna inte hem utan tog skydd medans andra inte alls stördes av regnet utan fortsatt sina aktiviteter utan uppehåll.

(Fig. 86). Detta är en av flera kiosker i parken, just den här har glass och crepes till försäljning.

(Fig. 87). En "svampformad" paviljong som fungerar som skydd när besökarna väntar ut ett regnoväder.

(Fig. 88). En liten kiosk som hyr ut segelbåtar för att segla med i den stora fontänen som ligger precis intill.

VI Förslaget

(Fig. 89) Datagenererad vy
som visar på utformnings-
förslaget.

Grundkoncept

Min utformning bygger främst på två grundkoncept:

- Aktiviteter
- Karaktärer/miljöer.

Aktiviteter

Aktiviteter har ända från början legat som grund för utformningen. Under arbetet med mitt förslag har jag reflekterat mycket över aktiviteterna. Jag har analyserat vad som önskas av Burlöv kommun, samtidigt som jag personligen vill erbjuda ett brett utbud av aktiviteter som tilltalar många och skapar en levande och varierande miljö.

Utbudet består både av fria och förutbestämda aktiviteter. Några av de förutbestämda aktiviteter och element som kommer att finnas är: utegym, läshörnor, boule-banor, bollplan café m.m. Vad som erbjuds i form av fria element som kan användas på olika sätt, är bl.a. en öppen ängsyta som kan användas för t.ex. pick-

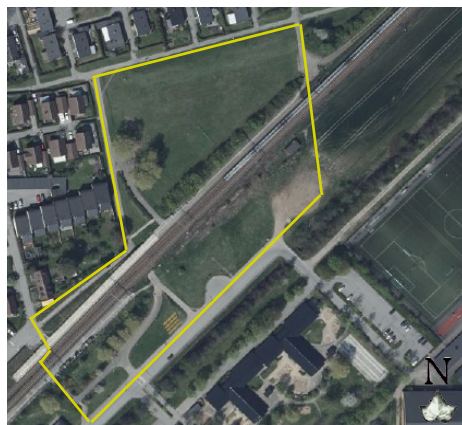
nick, arrangerade konserter, spel, lek m.m. När jag talar om "förutbestämda aktiviteter" syftar jag på objekt som genom sin användning har ett klart syfte och klar funktion. Till exempel en lekplats med en rutschkana har ett uppenbart syfte, och kan inte användas på många andra sätt än vad den är utformad för. "Fria aktiviteter" kan vara i form av ett skogsområde med kottar, pinnar och andra föremål. Ett skogsområde har inget specifikt syfte, man kan pick-nicka där, promenera, sitta ned m.m. Dock betyder det inte att "förutbestämda aktiviteter" är dåliga eller sämre än "fria aktiviteter", men det betyder att det bör finnas en variation av båda formerna av aktiviteter.

Att det för barnen ska finnas en miljö som är modifierbar och/ eller kan manipuleras är något som under hela arbetet har funnits i mina tankar. Främst tänker jag på denna miljö i form av ett skogsområde snarare än den klassiska lekparken med rutschkana och gungor. Jag tänker på det som en omgivning som går att modifiera och/eller manipulera

kan innebära att där finns lösa föremål i form av kottar, stenar och grenar, som inte har en klar funktion utan kan ha flera olika funktioner, som barnen själva hittar på. Att hitta på och undersöka miljöer och föremål är en viktig del i barnens utveckling.

Karaktärer

Det är väldigt få platser som lyckas inkludera alla de åtta huvudkaraktärerna, och inte heller har jag gjort det i mitt gestaltningsförslag, istället har jag valt att fokusera på ett mindre antal av dem. Jag har inte ansett det vara till fördel för ytan att fokusera på att inkludera för många olika karaktärer. De karaktärerna som jag har ansett viktiga i det här sammanhanget och därmed har valt att arbeta med är: rofylldhet, samvaro/möte, rymd och vidd/allmänning. Om dessa karaktärer sedan kommer att fungera som individuella element i en större helhet, är något som inte kan besvaras på förhand.

Ytan som är en del av projektet "Projekt Flackarp-Arlöv, fyra spår" som det här examenarbetet behandlar.

Åkarp, en liten ort med karaktären hos en trädgårdsstad, omgiven av åkermark och med ett förflutet som by- och stationssamhälle. Småskalig, blandad bebyggelse med karaktärsdrag så som tegel och arkitektoniska inslag i form av frontespiser, tinnar och torn. Detta skildrar i korta drag Åkarps karaktär som ort, och de premisser jag arbetade utifrån. Utformningen av platsen skulle vara relativt okomplicerad, med tanke på Åkarps bakgrund och dess karaktär, en för avancerad utformning skulle inte samspela med ortens formspråk och gestalt. Utformningen består

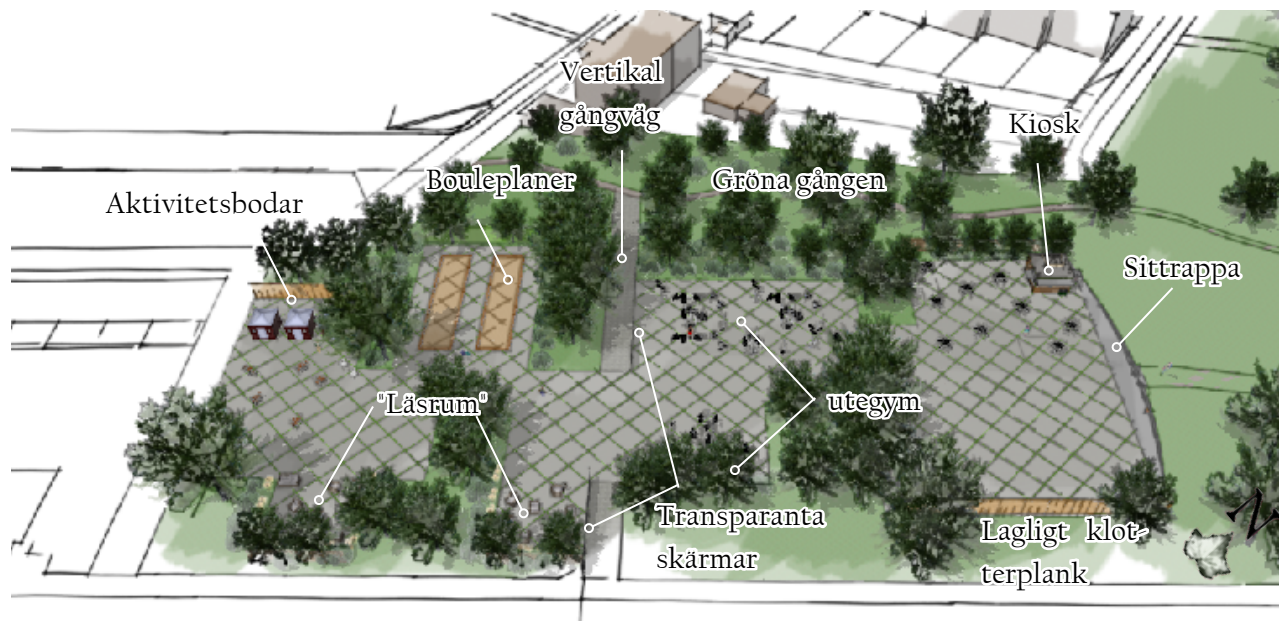
De olika delarna:
1. Parken
2. Aktivitetstorget
3. Gröna gången
4. Alléerna och trädplanteringen

(Fig. 90 och 91).

av tre huvuddelar; parken, aktivitetsytan och gröna gången. Konceptet är att varje yta är avsedd för olika former av aktiviteter, dock inte i strikt benämning. Parkytan är i första hand avsedd för rekreation i form av avslappnande miljöer, natur och grönska. Aktivitetstorget, är som namnet anger en torglik yta som är till för intensivare form av aktiviteter och möten. Sistnämnda "gröna gången" är helt enkelt en vidare bearbetning av grusgången som idag ligger på samma plats. Istället för att fungera som anknäring till stationen är dess funktion ett alternativ till att passera torget, på väg

till och från parken. Vegetationen fungerar som en buffertzon mellan bostadsområdet och aktivitetstorget, det skapar en avskärmning som är skyddande men så pass spridd att den inte blir ett hotfullt inslag.

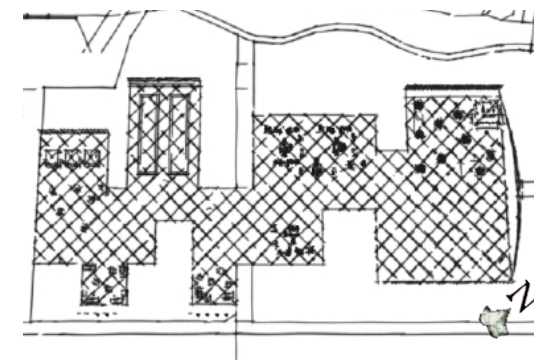
Alléerna och trädplanteringen vid förskolan ligger inte i direkt anknäring till parken men har likväl tagits i beaktning. Närmare information rörande dem finns i stycket rörande Vegetation.

Aktivitetstorget är en plats för rörelse och socialt umgänge. Ytan består av flera små rum där olika aktiviteter kan ta plats. Torget avslutas i nordöst av en låg trappa (som även har ramp). Den ska symbolisera utsikten från en altan, där trappan leder "rakt ut i landskapet" (som i *Humphry Reptons illustration, fig. 61*). Trappan fungerar som en sitttrappa där man kan se ut över parken. Aktivitetstorgets

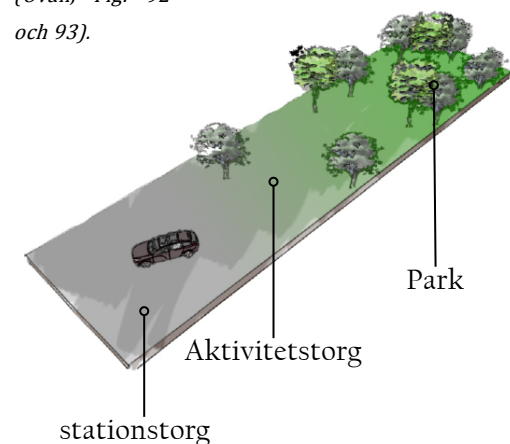
markmaterial består av plattor lagda i ett diagonalt rutmönster. Mellanrummet mellan plattorna och därmed rutmönstret består av lågt gräs som symboliserar ett partermönster. Genom aktivitetsytans mitt, söder till norr, löper en gångväg som gör det lätt att vertikalt passera torget. För att avgränsa gångvägen från ett utegymmen och läsrummen, är dekorativa skärmar uppsatta, som är semi-transparenta

(de är synliga i fig. 92 och 94). Söder om aktivitetstorget ligger Gröna gången. Det är ännu inte fastställt men Ramböll har föreslagit ett stationstorg, tanken är att aktivitetstorget ska ansluta till stationstorget och därmed fungera som en del i en gradient. Aktivitetstorget är gradientens mitt där hårdgjorda ytor möter vegetation. Denna gradient går från ren torgyta (stationstorget) till natur (parken).

Aktivitetstorgets grundstomme består av flera rektangulära former som bildar olika rum. Den strikta formen har sedan med vegetation mjukats upp. Därmed fungerar aktivitetstorget som en del i en gradient och övergången mellan "hårt" torg och naturlig park.

(Ovan, Fig. 92 och 93).

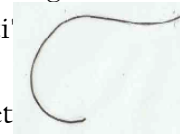
(Fig. 94) Illustration som visar på konceptet för "Landskapsgradienten".

Parken representerar den engelska landskapsparken, med lätt böljande gångsystem och naturlika parkmiljöer. Den har olika funktioner och karaktärer. De öppna gräsytorna är avsedda att beträdas och användas för flera olika aktiviteter, så som picknick, socialisering, avslappning och lek. De stora ytorna kan dessutom användas för större event, spontana och planerade. Tillfälliga parkscener kan sättas upp för parkkonserter, filmvisning, fitness och dylikt. Delen av parken med tätare vegetation är avsedda för rekreation, här kan man promenera, eller helt enkelt sätta sig ned för att uppleva naturen. Gångsystemet binder samman aktivitetstorget med parkens olika delar och är utformat så att det är "tillåtet att ströva".

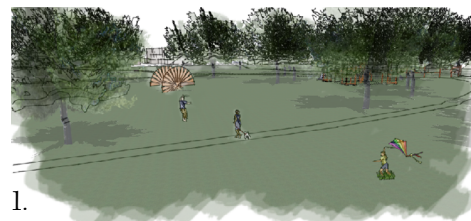

(Fig. 95).

1. Gräsytorna är till för alla former av aktiviteter och är till för att beträdas.
2. På bollplanen kan man spela basket eller ägna sig åt annan sport och aktivitet som kräver hårdgjord yta.
3. Trädcirkeln är en torglik yta som fungerar som nod för gångsystemet. Den är omgiven av träd vars lövkronor skapar en vacker baldakin.
4. Amfiteatern är en bearbetning av formationen som fanns på platsen tidigare. Jordmassor har använts för att forma den likt en amfiteater. Formen är utdragen och påminner om ett liggande "?". Detta ska göra att när man befinner sig "inuti" amfiteatern, leds blicken ut i landskapet. Höjden har även ökats på. (Fig. 100).

Nedan (Fig. 96-99).

1.

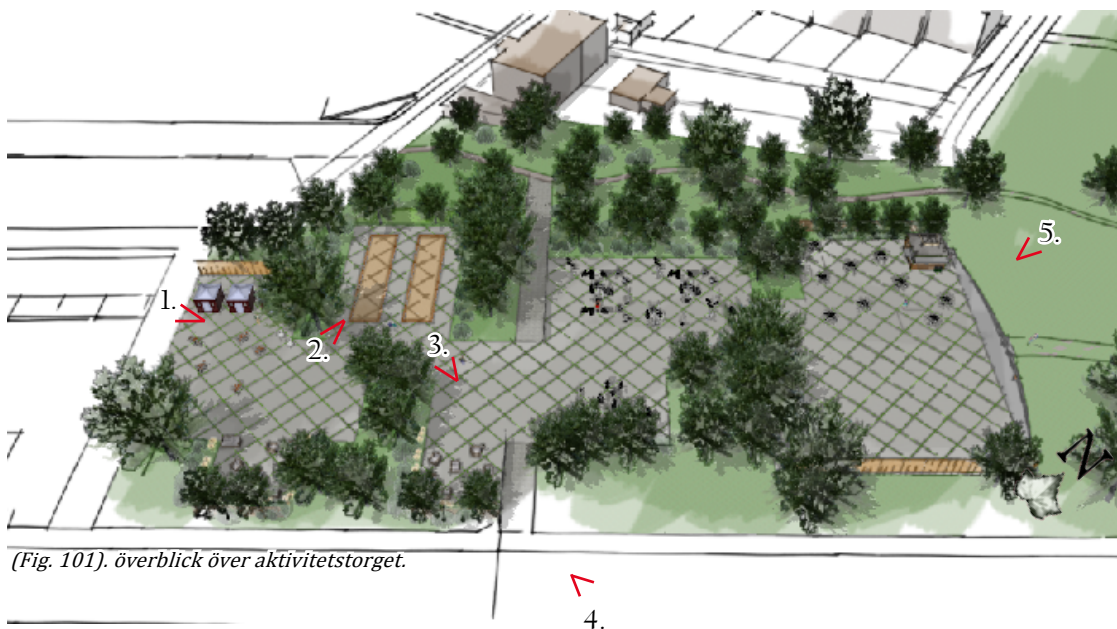
2.

3.

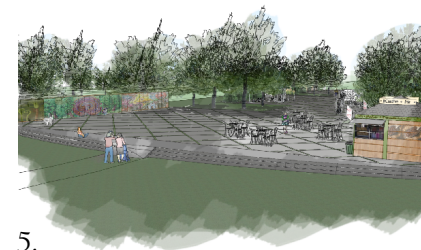
4.

(Fig. 101). överblick över aktivitetstorget.

1. Bodarna kan användas på olika sätt. I spelbodarna kan man låna olika spel så som boule, schack och andra brädspel. I bokboden kan man låna böcker eller ta en bok och ersätta med en man själv tröttnat på. Det finns stolar och bord som kan flyttas runt beroende på vart man vill sitta.
2. Det finns två rum omgärdade av lugnande gräs och gröna toner, Stora och lilla läsrummet. Där kan man sitta och läsa, spela brädspel eller bara ta det lugnt. (På illustrationen ses "det lilla läsrummet").
3. Det finns två boule-banor för dem som vill låna boule-spel och spela.
4. Det finns två utegym, ett större, och mittemot, ett mindre. Till höger om dem löper en gångväg tvärsöver över aktivitetsytan. På ena sidan om de respektive delarna av gångvägen finns vegetation medans mönstrade skärmar har satts upp på andra sidan. På bilden syns det större utegymmet.
5. Vid trappan, finns en kiosk där man antingen kan sitta ned eller köpa med sig något att äta i parken. Söder om kiosken finns en laglig grafittivägg som ständigt kommer att få nya varierande motiv. En stor del av den hårdgjorda ytan är fri, för att kunna ge plats åt tillfälliga arrangemang så som uppträdande, filmvisning, loppisar m.m.

Nedan, (Fig. 102-106).

Förstoring. (Fig. 96 från sid. 75). Figuren visar en av de större öppna gräsyterna som bland annat kan användas för olika former av event.

Förstoring. (Fig. 97 från sid. 75). Figuren visar den hårdgjorda bollplanen som kan användas till olika sporter och lekar.

Förstoring. (Fig. 98 från sid. 75). Figuren visar den så kallade "trädcirkeln". En öppen torglik yta som kan fungera som en karaktärsyta och mötesplats. Den kan användas för olika event, till exempel marknader och torghandel.

(Fig. 60). Skiss med inspiration från boken "Form and fabric, in landscape and architecture, a visual introduction".

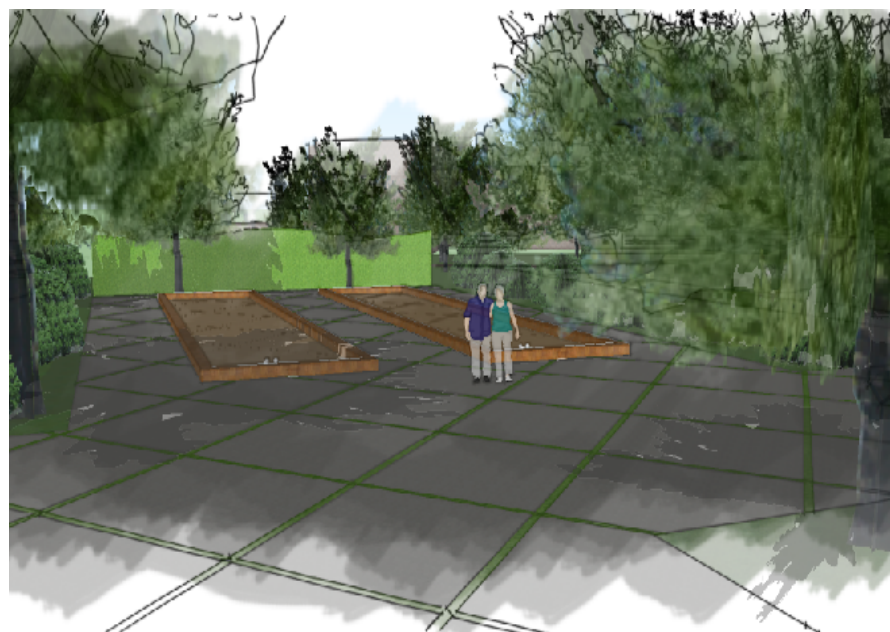
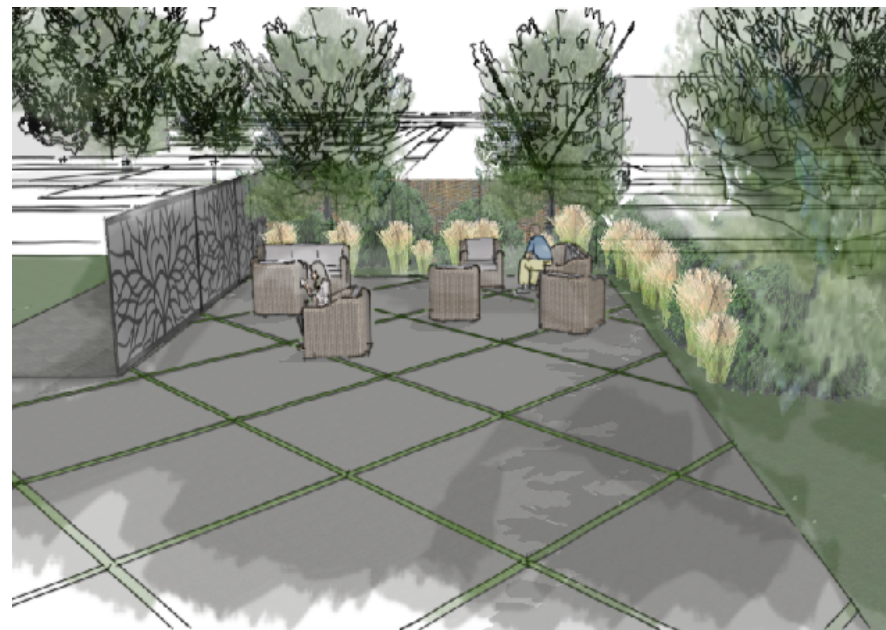
Förstoring. (Fig. 99 från sid. 75). Figuren visa amfiteatern som är en bearbetning av den långsmala formationen som idag finns på platsen. "Inuti" amfiteatern skapas en mer skyddad och intim miljö som kan användas för möten och aktiviteter. Nedan (Fig. 103). Inspirationsbild från Västra hamnen, Malmö

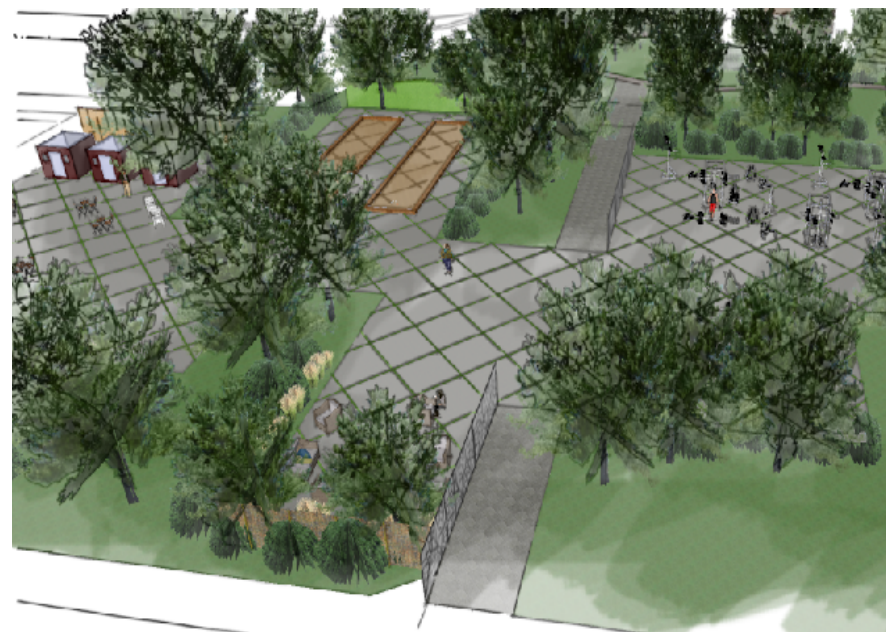
Till höger. →
Förstoring.
(Fig. 103, från
sid. 76). Aktiv-
itetsbodarna.

Till
vänster. ←
Förstoring (Fig.
102, från sid.
76). Läsrum-
men.

Till höger. →
Förstoring.
(Fig. 105, från
sid. 76). Boule-
banorna.

Till
vänster: ←
Förstoring
(Fig. 104, från
sid. 76). Aktiv-
itetstorget.

Vegetationen i parken

I närheten av ytan, än om inte i direkt anslutning, finns två trädalléer och en trädplantering. Planteringen ligger vid Dalslunds förskola och alléerna utmed Alnarpsån. För att samspela med ytan gallras ett antal träd ur både ur alléerna och planteringen. Gallring bidrar till att ge plats för de resterande träden att utveckla ett friskare och vackrare habitus. Hos alléerna sker gallringen mest intensivt längst med parkytan, därefter avtar den gradvis för att till sist låta allén förtätas. Än en gång refererar jag till konceptet om "landscapsgradienten". Alléns närhet till bebyggelse som sedan löper ut i åkerlandskapet är ännu ett exempel på en "landscapsgradient" som "Börjar" vid bebyggelsen och sedan blir friare och naturligare (tätare) ju mer den löper ut i det mindre bebyggda (mer "naturliga") landskapet. Hos planteringen placeras träden dessutom mer friare för att skapa ett naturligare habitus och karaktär. Ett antal andra arter förs dessutom in i alléerna, dels för att skapa variation men också av praktiska skäl. Att förlita sig på

(Fig. 107).

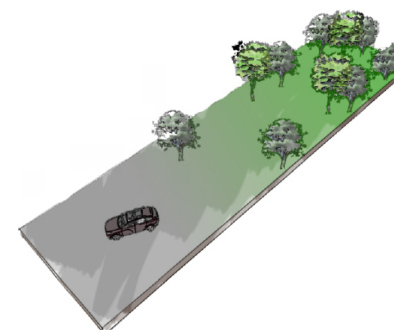

endast en art är riskfyllt om arten i fråga utsätts för sjukdom eller dylikt.

(Fig. 94, från sid. 74). —————>

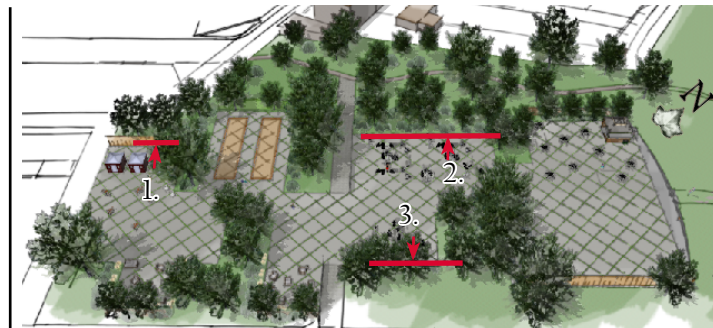
Alléerna behandlas så att de gallras ur mindre intensivt ju längre ifrån bebyggelsen den löper. På så sätt skapas en gradient.

Alléerna gallras ur mer intensivt längst med ytan, sedan avtar gallringen gradvis.

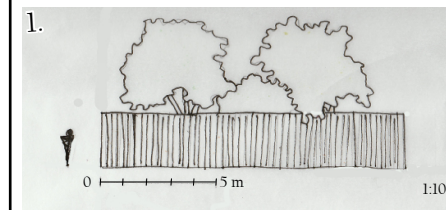

Lignoser

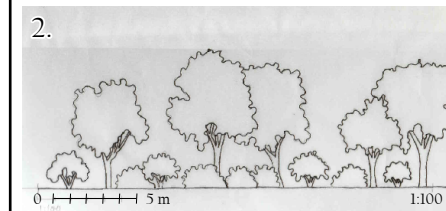
Vegetationen i parkytan ska bestå av naturligt växtmaterial av både buskar och träd. Växtmaterialet ska bestå av ett antal arter som slumpmässigt planteras ut, för att skapa en blandskog. Vegetationen som omger aktivitetstorget och parken kommer att ha vissa arter gemensamt. Däremot kommer vegetationen vid aktivitetsytan även att innehålla arter som inte är inhemska. Exempel på arter som kan förekomma i parken är lönn (*Acer platanoides*), prakthäggmispel (*Amelanchier lamarckii*), rönn (*Sorbus aucuparia*), bergsek (*Quercus robur*), körsbär (*Prunus*), hästkastanj (*Aesculus hippocastanum*), lind (*Tilia*). Som buskskikt kan man bland annat använda sig av aronia (*Aronia*), hassel (*Corylus avellana*) blåtry (*Lonicera caerulea*), hägg (*Prunus padus*). Växtmaterialet kan varieras med olika sorter inom arterna, till exempel finns det många vackra lönnar och sorter av try, som kan användas tillsammans eller i stället för de som här nämnts. Parken bör ha ett antal stora karaktärsträd så som ek och kastanj. Vegetationen som omger aktivitetstorget ska till största delen bestå av lignoser i form av mindre träd och buskar som skapar vegetationsskikt i varierade höjder. Buskskiktet ska, så långt det går, vara friväxande. Exempel på träd som kan användas är hästkastanj (*Aesculus hippocastanum*), lönn (*Acer*), bergskörsbär (*Prunus sargentii*), ullunglönn (*Sorbus Dodong*), robinia (*Robinia pseudoacacia*), prydnadsapel (*Malus*) katsura (*Cercidiphyllum japonicum*). Flera av träderna som befinner sig närmast marginalen till aktivitetstorget bör vara stora och breda träd som skapar skugga och karaktär, så som robinia och hästkastanj. Exempel på buskar är dofteschersmin, (*Philadelphus Finn*), häckkaragan (*Caragana arborescens*), aronia (*Aronia*) och syrén (*Syringa*). Bakom boulebanan finns den enda strikt klippta häcken, som är tänkt att vara en liguster (*Ligustrum vulgare*). Även på vid aktivitetstorget kan sorterna varieras.

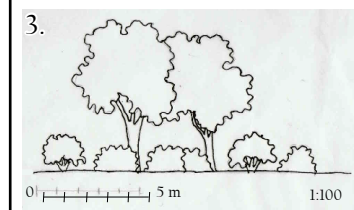
(Fig. 108). Överblick över aktivitetstorget och sektionerna.

(Fig. 109).
sektion från ytan
bakom
aktivitetsbodarna.

(Fig. 110). Sektion
från stora utegymmet.

(Fig. 111). Sektion från lilla
utegymmet.

Perenner

Läsrummen, boulebanan och café-ytan är de platser där det förutom lignoser även finns perennplanteringar. Grundstommen för planteringarna ska vara dekorativa bladväxter så som funkia (*Hosta*), alunrot (*Heuchera*), jättedaggkåpa (*Alchemilla mollis*), getrams (*Polygonatum multiflorum*), tuvbildande gräs och olika arter från törelsläktet så som gulltörel (*Euphorbia polychroma*). Dessa ska sedan kompletteras med blommande växter så som stjärnflocka (*Astrantia major*), bergklint (*Centaurea montana*), kirgislök (*Allium aflatunense*) och svajande gräsarter, gärna mindre individer från miskantussläktet (*Miscanthus*). Växtmaterialet består till största delen av perenna arter som ska ge rabatterna en lummig och "naturlig" karaktär. Dessa perenner kräver inte mycket i form av skötsel, största delen kommer att bestå av putsning, vattning och ett antal av växterna kommer med tiden att behöva delas för att inte breda ut sig för mycket. Läsrummen och café-ytan skärmas av med plank som ska kläs in i klättrväxter. Akebia (*Akebia quinata*) är en vacker och intressant klättrare, annars är clematis (*Clematis macropetala*) och murgröna (*Hedera helix* 'Goldheart') säkra kort.

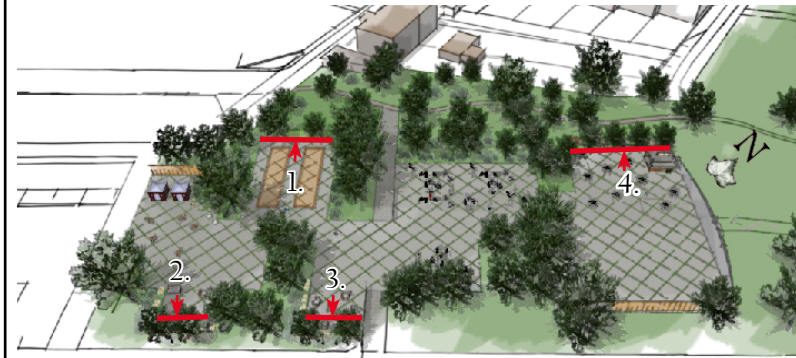
(Fig. 112). Törel,
(*Euphorbia*)

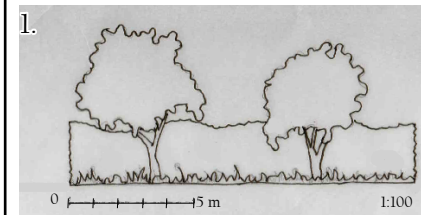
(Fig. 113). Stjärnflocka,
(*Astrantia major*).

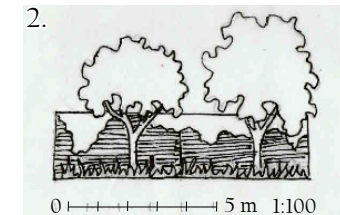
(Fig. 114). Vit bergklint,
(*Centaurea montana*).

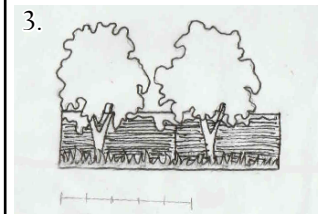
(Fig. 115). Överblick över aktivitetstorget och sektionerna.

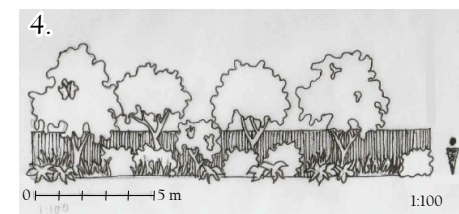
(Fig. 116). Sektion från ytan
bakom boule-banorna.

(Fig. 117). Sektion från stora
läshörnan.

(Fig. 118). Sektion från
lilla läshörnan.

(Fig. 119). Sektion från ytan bakom café.

Framtidsutveckling

Som diskuterat tidigare i det här arbetet under rubriken "Analyser", talas det om att idrottsområdet intill Dalslundskolområdet planeras att utvidgas till en park. Det talas även om den framtida möjligheten till att förädla och/eller bygga nya lokaler i området kring Dalslundsskolan. Om dessa planer blir verklighet skulle hela Dalslundskoleområdet tillsammans med idrottsplatserna kunna bli ett läro- och aktivitetscenter (vilket troligtvis är syftet). Skulle dessutom utformningen som här har presenterats inkluderas till dessa, skulle den sammanlagda ytan definitivt bli en multifunktionell samlingsplats och centrum som kommer att tillgodose hela Åkarp och troligtvis locka invånare från andra orter. Det skulle vara lätt att inkludera den på grund av dess öppna utformning vilket dessutom gör den lätt att utveckla vidare i framtiden. Mellan utformningen och skol- och idrottsområdet finns dessutom inga starka barriärer som behöver någon

(Nedan, Fig. 114).

större bearbetning. Barriärerna som finns är bilvägen och alléerna, alléerna bör lämnas kvar men gallras ur eftersom de är en stark karaktär som förknippas med Åkarps kulturarv. Bilvägen kan möjligen regleras som gångfartsområde och ges en mer bearbetad beläggning, för att understryka att den är en

del av en parkanläggning. Aktivitetstorget fungerar som tidigare nämnt som en gradient mellan parken och ett eventuellt torg eller annan hårdgjord yta och kan därför lätt bindas samman framtida utformningar. Till exempel finns möjligheten att utöka skogsområdet sydöst om

fotbollsplanen och helt enkelt länka ihop det med parkytans vegetation (se fig. 114, ovan).

Med sin öppna utformning är det lätt att utveckla eller lägga till nya element i parken i framtiden. I första hand skulle parkens utveckling ligga i dess sätt att förändras på. Med sina öppna ytor och skogselement skulle nya element kunna föras in eller flyttas runt. Paviljonger och statyer kan placeras ut i skogsdelen för att skapa spänning och upptäckarglädje, precis som hos de Engelska landskapsparkerna, eller varför inte interaktiv konst, till exempel går att klättra i. Jag skulle jag vilja se att en skogsslekplats anläggs, eftersom det finns alldeles för få av dessa. Att barnen har tillgång till löst material så som pinnar, sten och kottar är

(Nedan, Fig. 121).

viktigt. Dessa föremål utan klara användningsområden gör att barnen själva skapar föremålets syfte. En sådan form av lek utvecklar fantasi och kreativitet. Dessa är bara några få exempel på hur den här parkytan kan utvecklas i

framtiden, allt som krävs är en bra grundförutsättning, sedan är dess variationer och möjligheter till utveckling gränslösa.

Interaktiv konst där betraktaren kan bli delaktig. Bagers plats i Malmö.

Paviljong, gömd i djupet av bokskogarna i Pildammsparken.

Lekplats i skogsområde där lösa pinnar och material blir del i leken.

Tillfällig sommarscen i Stockholm kärna.

(Till höger och ovanför, Fig. 122-125).

VII Reflektion

*(Fig. 126) Vy från Emporias
takträdgård, Malmö.*

Diskussion och reflektion

Med min bakgrund inom Trädgårdsingenjör-Design har jag självklart tidigare erfarenheter av design och utformning, men det gällde sällan större och lika omfattande projekt som det här. Mitt syfte har varit att erhålla betydelsefull erfarenhet och övning inom sådant som jag tidigare inte har arbetat mycket med. Dessutom ville jag att detta skulle ske kring ett verklighetsförankrat projekt eller plats, för att komma så nära ett yrkesverksamt scenario som möjligt.

Hur kan Åkarps station gestaltas för att fungera som en levande park med varierande aktiviteter?

Under arbetets gång förändrades min frågeställning flera gånger. Det berodde inte på att jag inte visste vad den skulle beröra, utan snarare hade jag svårt formulera och begränsa den. Jag tycker att frågeställningen har varit passande för det här arbetet och den rör ett ämne som jag har personligt intresse i. Jag valde den här frågeställningen eftersom

hela arbetet grundade sig i att skapa en fungerande och levande utformning för en tidigare obrukad yta. En yta som dessutom kommer att vara en både psykisk och fysisk viktig länk för Åkarp som ort. Jag anser att frågeställningen har besvarats i arbetet. I litteraturstudien har betydelsen av aktiviteter och utformning fördjupats och förklarats, i utformningsförslaget har det kommit till praktisk användning.

Metod och resultat

Det är svårt att tala om metoderna när det gäller ett projekt som är så pass drivet av estetik och egna tolkningar och idéer. Metoderna som jag använde mig av var platsbesök och litteraturstudier. I litteraturstudierna bestod materialet av gällande artiklar, böcker men också kommunala dokument. Vad som kan nämnas angående litteraturen (den som inte kom från Burlövs kommun) är att en del av den börjar bli ganska ålderstigen, *Life between buildings* är ifrån 70-talet och *Den Amerikanska storstadens*

liv och förfall är från 60-talet. Att använda sig av så "gammal" litteratur kan ifrågasättas, men de är fortfarande en del av det bästa materialet på marknaden, gällande ämnet. De har intressanta synpunkter och idéer som fortfarande håller och ter sig moderna än idag. Att *Den Amerikanska storstadens liv och förfall* är en så pass gammal bok visste jag från början inte och märkte inte heller eftersom den kändes väldigt nutida och modern i sin problematik och diskussion. Dock kan jag tycka att Jane Jacobs till och från kan vara väldigt kritisk och näst intill negativ. Till exempel instämmer jag med Jacobs att vi ska tänka oss för innan vi anlägger parker och större anläggningar, men de "gröna vattenhålen" i form av gräsmattor och andra ytor behövs i städerna, annars skulle vi istället ha asfalt- och betongöknar. Vi kan inte förvänta oss att alla ytor ska ha specifika användningsområden. En gräsyta så som den det här arbetet berör kan bidra till att fungera som kontrast och definiera andra ytor i omgivningen. Om en yta inte

har en klar funktion betyder det inte att den är omotiverad.

Valda metoder för det här projektet var passande, och jag ser inte att jag kunde valt något bättre alternativ för ett sådant här arbete. Platsbesöken var speciellt värdefulla. Vad jag emellertid många gånger saknade var en källa för utbyten av idéer och diskussioner kring utformningen. Självklart fyllde min handledare denna funktion men ett utbyte mellan flera olika individer hade vid vissa tillfällen varit önskvärt. Jag kunde också känna att även om den specifika platsen som jag arbetade med inte var särskilt stor, så blev det en ganska omfattande arbetsbörda, speciellt med tanke på att min utbildningsbakgrund skiljer sig från den "generella" landskapsarkitekten. Det hände att jag inte visste hur jag skulle angripa vissa problem jag stötte på. Att som enskild person arbeta med ett projekt påverkar det självklart annorlunda än

om två eller flera hade samarbetat med det. Fördelen för mig personligen är att jag helhjärtat har följt alla dess steg från början till slut, detta kan dock också göra att det till en viss omfattning är "endimensionellt", med detta menar jag att den största bidragande källan av utformning och formspråk har varit jag, med få andra externa mänskliga källor. Dock kan det även ha bidragit till ett mer "sammanhållet" arbete och slutprodukt.

Val och ställningstagande

De val och ställningstaganden jag har gjort har kretsat kring utformningen av ytan och på så sätt består hela arbetet av val och ställningstaganden. Många av de största och mest betydande valen som legat grund för den slutgiltiga produkten är de som sker tidigast under utformningsarbetet. De är de grundläggande valen som är svåra att ändra i senare skeden, om det ens är möjligt att ändra dem. För min del (och många landskapsarkitekter) är det mest grundläggande valet platsens eller ytans

grundkaraktär. Det var för mig självklart att platsen skulle bli någon form av parkyta, kanske fanns det en underton hos Burlövs kommun som jag vid mötena inte medvetet uppfattade, eller så kan jag ha påverkats av de andra förslagen jag sett från Fojab, Ramböll och Atkins. Med tanke på Åkarps historia som by- och stationssamhälle visste jag att utformningen skulle vara enkel och inte för stilistisk eller modern. Om än inte synligt så var den grundläggande utformningen baserad på de historiska Engelska landskapsparkerna. Ett val jag gjorde var att jag inte bara använde mig av den tilldelade platsen utan utökade dess storlek. Detta var ett naturligt val, att sammanföra flera mindre ytor utan klara funktioner och med dessa skapa en större helhet. Under projektets gång, på förslag från min handledare utökades platsen ytterligare, detta för att skapa en bättre helhet. Bland annat gjorde jag några mindre men ändå påverkande modifieringar på två närliggande alléer och en trädplantering. Att

platsen utökades under arbetets gång är synligt, men det var också ett aktivt val. Till skillnad från de andra förslagen valde jag helt att inte ha någon form av damm, fontän eller annan form av vatten i parken. Även detta, ett aktivt val, eftersom jag tycker att det redan finns gott om vattendrag i Åkarps omgivning, dessutom kräver dammar och öppna vattenelement förvånansvärt mycket skötsel.

Att identifiera problematiken hos platsen var bland det enklare, att hantera den var desto mer komplicerat. Arbetet handlade inte bara om att skapa en utformning utan även om att lösa Åkarps problematik, så som dess spridda centrum, barriärer och framkomlighet. Mycket av Åkarps problematik ligger i järnvägsspåren, som skapar en barriär, när dessa byggs bort öppnas Åkarp upp och blir mer tillgängligt. I dagsläget är platsen inte mycket mer än ett antal gräsbevuxna ytor, men de spelar tillsammans en stor roll som hubb och potentiell knypunkt för Åkarp. Troligtvis är det därför Burlövs kommun är så pass

omsorgsfulla med att hitta rätt användning och utformning för den. Bara genom att bygga bort järnvägsspåren åtgärdas mycket av problematiken. Det handlar mycket om att skapa en utformning som även när den är anlagd och färdig i framtiden kan utvecklas vidare. Jag har skapat en utformning som "i färdigt tillstånd" ändå är så pass öppen och fri att den kan utvecklas vidare, inte bara internt inom ytan utan även externt, den kan utvecklas med hela omgivningen eller orten. Jag tänker speciellt på Dalslundskoleområdet som planeras att utvidgas till en park och ligger så pass nära att platserna kommer att påverka varandra och borde ses som en helhet.

Inspiration

Med tanke på användargrupper och funktionell monoton, ställer jag mig frågan: skulle mitt utformningsförslag erbjuda nog med varierade aktiviteter för att skapa en levande park? Mitt förslag för platsen kan man delas in i två delar, aktivitetstorget och parken. Aktivitetstorget kan svagt jämföras med Folkets park i Malmö och själva parken

kan jämföras med Malmös Pildammsparken. Jag tror att mitt förslag har förutsättning att fungera, dock finns det en risk att dess svaghet kommer att vara under kvällar. Vad som gör Folkets park aktiv under kvällarna är att där finns restauranger, flera pubar och klubbar där man både kan dansa eller sitta och ta ett glas. Ärligt talat har detta inte funnits i mina tankebanor eftersom jag trott att Åkarps invånare inte skulle kunna stötta en sådan anläggning. Men med tanke på sitt läge vid stationen och närliggande orter är möjligheten att en sådan anläggning ytterligare skulle attrahera besökare, speciellt studenter från Alnarp. Ytterligare en orsak till att jag inte begrundat tanken på anläggningar så som restaurang och pub är att Burlövs kommuns planer inte har varit helt färdigställda. I materialet jag har haft tillgång till har det pratats om ett "stationstorg" sydväst om platsen jag arbetar med. Jag har tolkat som att min utformning direkt kommer att ansluta till "stationstorget" och att denna plats kommer att innehålla sådant som butiker och dyl. Parken och aktivitetstorgets aktiva

timmar kommer att skifta sinsemellan och komplettera varandra. En parkanläggning så som Pildammsparken används mest aktivt under dagtid, men när mörkret faller förflyttar sig aktiviteten. I det här fallet skulle det kunna vara aktivitetstorget, som då också kan erbjuda andra aktiviteter än de som finns under dagtid. Min tanke har varit att fokusera på en park utan kommersiella syften. Det är tänkt att de öppna och fria parkytorna ska användas för tillfälliga event så som konserter och dans, och att detta ska vara "kvällsunderhållningen". Dock medger jag att en eller flera permanenta sådana lokaler skulle kunna gynna platsen och synnerligen möjligheten till sociala möten, vilket är ett viktigt element i en levande park. När jag tänker på Pildammsparken så är det en fungerande parkyta där det inte finns några direkta aktiviteter mer än café och försäljning av glass. Frågan har under stora delar av arbetet varit vilka aktiviteter som bör erbjudas, och hur man ska locka människor. Men kanske

är svaret att låta de två platserna vara olika, att låta aktivitetstorget stå för underhållningen, så som Folkets park gör och låta parken vara en klassisk park som så som Pildammsparken är. Tillsammans är de två parkanläggningar i Malmö som kompletterar varandra. Jag tror på att det även kan fungera i Åkarp, än på en mycket mindre skala.

En intressant detalj jag upptäckte när jag besökte jardin du Luxembourg i Paris var att parken lockade en stor grupp av människor som utförde "en valfri aktivitet" även fast vädret verkligen inte var "gynnsamt" (foto från sida 60, Fig. 65). Vad fotot visar är ett stort antal människor som utför en "valfri aktivitet" trots att de externa förutsättningar inte är allt annat än "gynnsamma" (störtregn). Gehls "teori" är ett bra hjälpmedel, men precis som med allt så finns det undantag och tillfälligheter som kan förändra situationen, dessutom är vi olika som

individer. Väldigt generellt sett tror jag att de externa förutsättningar spelar mindre roll ju yngre individen är och även påverkas av individens tillgång till ledig tid. Jag antar också att man med åldern tar mer hänsyn till externa förutsättningar vid valfria aktiviteter, medans yngre individer tenderar till att se mer till det interna. Som de sociala varelserna vi är, påverkas vi också av varandra, och kan uppleva situationer olika. Man kan tolka situationen på flera sätt: barnen upplever aktiviteten som frivillig medans den för föräldrarna är en nödvändig aktivitet, eller så upplevs den av en eller båda parterna som social, vilket många gånger har ett större värde än de externa förutsättningar, i det här fallet vädret. Kanske är det så att parken som omgivning är så värdefull att man väljer att stanna istället för att gå hem. Detta Kan vara ett tecken på lyckad utformning.

Reflektion

Åkarps stationspark kommer att ligga centralt i orten med närhet till stationen, skola och bostäder. Med tanke på att Åkarp är en liten ort utan ett faktiskt centrum där en av deras största tillgångar är stationen, kan läget för en park eller grönyta knappast bli bättre. Vi får dock inte glömma att Folkets park har helt andra förutsättningar än Åkarps framtida stationspark, att jämföra dessa två vore obefogat.

Åkarp är en liten ort där det inte finns några större arbetsgivare, något centrum eller andra aktiviteter som i större utsträckning attraherar utomstående att besöka Orten. Dess största tillgång är dess tågförbindelse som däremot, i en mindre utsträckning lockar människor från närliggande trakter, eftersom detta är en av de få tillgängliga tågstationerna i närområdet. Med detta som bakgrund kommer den primära gruppen av parkbesökare bestå av de boende i Åkarp, främst de som är direkt bundna till platsen. Den sekundära gruppen kommer

att bestå av invånare i Åkarp som inte har en fysiskt lika nära anknytning till ytan och därmed inte är direkt bundna till den, tillsammans med de utomstående besökare som indirekt är bundna till stationen genom deras användande av tågstationen. Man bör helt enkelt fokusera på att skapa starkare band till de redan existerande individer och grupper som har någon form av anknytning till orten, snarare än att skapa helt nya. I Åkarp bör man fokusera på de närvarande grupperna istället för att försöka locka nya från andra orter. De som kommer att ha direkt anknytning till parken kommer att vara de som bor angränsande till ytan och rör sig i dess närområde. Vi kan förvänta oss att barn, ungdomar och föräldrar kommer att röra sig i direkt anknytning till parkens närområde. Den största ytan norr om tågspåret angränsar till ett större bostadsområde med villor och radhus. I Åkarps norra utkant, i närhet till bostadsområdet, finns även Svanetorps förskola. Söder om tågspåret, bostadsområdet och intill

de mindre delytorna av parken finns stora Dalslundsskolan, Lilla Dalslunds skolan och en tillhörande fotbollsplan. Stora Dalslundsskolan rymmer årskurs 4-9 medans Lilla Dalslundsskolan har från fritids, till och med årskurs 3. Med så många utbildningslokaler i parkens närområde pekar det på att en större mängd barn och ungdomar rör sig i området. Dessutom förväntar sig Burlövs kommun en framtida ökning inom åldrarna 13-15 år. Den sekundära användargruppen kommer till stor del att bestå av de som använder sig av tågkommunikationen. Den här gruppen kommer troligtvis att till stor del bestå av de som tar sig till och från arbetet på morgon och eftermiddag eller kväll. Till den sekundära gruppen hör även de som inte bor tillräckligt nära men ändå kan komma att besöka parken till och från. I och med att Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) finns i närheten kan vi även inkludera universitetsstudenter som sekundära parkbesökare. Möjligheten att skapa

mötesplatser och aktiviteter för denna grupp är stor, då båda delarna i dagsläget saknas, om man inte vill ta sig till Lund eller Malmö. Eftersom ingen av informationen rörande Burlövs kommuns befolkning jag fann behandlade Åkarp i sig, grundar jag mitt resonemang på siffrorna för Burlövs kommun. Burlövs kommun har en relativt jämn åldersfördelning, i och med det finns de flesta åldersgrupperna inkluderade bland de potentiella användarna. Bortom Dalslundsskolan finns ett seniorboende. Den största andelen parkaktivitet kommer troligtvis att förekomma under helger och på vardagar efter skol- och arbetstid, eftersom större delen av parkens besökare troligtvis kommer att bestå av barnfamiljer, barn och ungdomar. Det är även troligt att studenter från Alnarp kan bli en viktig sekundär användargrupp. Med sitt centrala läge, närhet till tågstationen och potentionella användare kan en park i Åkarp knappast ha ett bättre läge. Fastän Åkarp är en liten ort skulle en parkanläggning ha goda förutsättningar att bli framgångsrik, men en parks framgång är inget som på förhand kan garanteras och det

finns ingen manual för hur en lyckad park skapas. Men med placering, utformning, aktiviteter och användare som grund, kan man skapa goda förutsättningar, eller förbättra de som redan finns.

Mitt hopp är att det här arbetet kommer att fungera som hjälpmedel för andra studenter. Om inte för dess information och den slutgiltiga utformningen av ytan, kanske som inspirationskälla genom material och bilder, så som jag själv har vänt sig till andra studentarbeten.

Slutligen

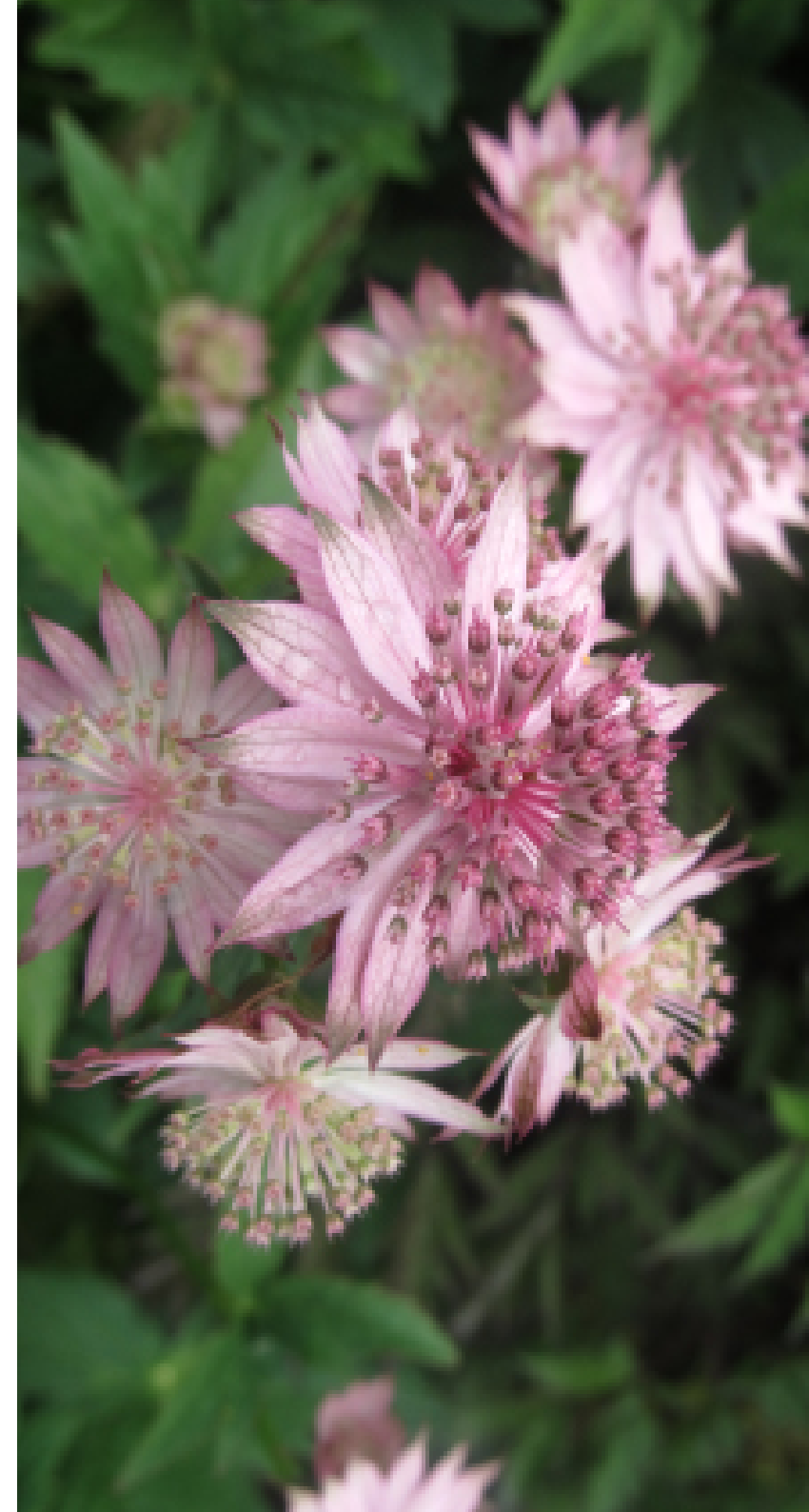
Slutligen vill jag tacka min:

- Handledare: Arne Nordius,
- Examinator: Maria Kylin,
- Bitr examinator: Linnea Lindström,

Vidare vill jag tacka

- Burlövs kommun,
- för material och möjligheten att få ta del av Burlövs kommuns framtidsvisioner.

(Fig. 127) Stjärnflocka, *Astrantia major*.

VIII Referenser

(Fig. 128) Lekplats i folketspark i Malmö.

Referenslista

Tryckta källor

Gehl, (2011). *Life between buildings, using public space*. Island Press/ Washington, Covelo, London. ISBN: 9781597268271.

Grahn, (2005) - Johansson, M & Küller, M.

Jacobs, (2005). *Den Amerikanska storstadens liv och förfall*. Bokförlaget Daidalos. ISBN: 9789171732163.

Larsson, et al. (2012-2013). *Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*. Burlövs kommun.

Stigsdotter, & Grahn, (2002) *What makes a garden a healing garden?* American horticultural therapy association.

Elektroniska dokument och webbplatser

Jakobsson, 2016, (Hämtad: 20.03.2016). Titel: *Åkarps station*. Direktlänk: <http://www.burlov.se/omradesmeny/byggabomiljo/samhallsplanering/oversiktligplanering/projektflackarparlov/akarpsstation.4.4aa311e512f064c479080007682.html>. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Jacobsson, 2009 (Hämtad: 02.08.2016). Titel: *Arlöv och Åkarps*

parker och grönområden (Pdf). Direktlänk: <http://burlov.se/download/18.1d9512a2143d9152abd31a8/1395154361907/Sammanst%C3%A4llning+Parker+2010.pdf>

Arlövs och Åkarps parker. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Karlsson, 2016, (Hämtad: 20.03.2016). Titel: *Projekt Flackarp-Arlöv*. Direktlänk: <http://www.burlov.se/omradesmeny/byggabomiljo/samhallsplanering/oversiktligplanering/projektflackarparlov.4.771cldcc126b1f952f480009793.html>. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Karlsson, et al. 2014. (Hämtad: 02.08.2016) Titel: *Planprogram för Södra stambanan genom Burlövs kommun*, (Pdf). Burlövs kommun. Direktlänk till materialet: <http://www.burlov.se/omradesmeny/byggabomiljo/samhallsplanering/detaljplaner/detaljplanerpagang/planprogramforsodrastambananenomburlovskommun.4.3daec5051491899455a6e5a5.html>. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Larsson, et al. (2012-2013). *Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun* (pdf). Burlövs kommun. Direktlänk till materialet: <http://www.burlov.se/omradesmeny/byggabomiljo/samhallsplanering/oversiktligplanering/framtidsplan.4.e08c2c01340de03fba80001425.html>. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Marcusson, 2016, (Hämtad: 16.12.12015). Titel: *Om Burlöv-Kommun*

fakta. Direktlänk: <http://www.burlov.se/omradesmeny/kommun-politik/omburlovkommunfakta.4.4ef326e914250a65e8f24c.html>. Tillgänglig via: www.burlov.se.

Wikipedia. (Hämtad: 16.12.12015) Titel: *Burlövs kommun*. Direktlänk: https://sv.wikipedia.org/wiki/Burl%C3%B6vs_kommun. Tillgänglig via: www.wikipedia.se.

Muntliga källor

Richter, Planchef, Planeringsavdelningen, Burlövs kommun. (2015).

Jacobsson, Landskapsarkitekt, Planeringsavdelningen, Burlövs kommun. (2016).

Foton och bildkällor

(Fig. 4) *Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*, (2012-2013). Orienteringskarta över Burlövs kommun 2013. (Sid. 13).

(Fig. 5) *Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*, (2012-2013). Burlövs kommun är en viktig del av Öresundsregionen. (Sid. 8).

(Fig. 7 och 8) *Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*, (2012-2013). Befintlig bebyggelsestruktur i Arlov. Befintlig bebyggelsestruktur i Åkarp. (Sid. 57).

(Fig. 9) *Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*, (2012-2013). Målbild för Burlövs kommun. (Sid. 18).

(Fig. 10) *Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun*, (2012-2013). Burlövs kommun är en viktig pusselbit i regionen när det gäller infrastrukturen. (sid. 109).

(Fig. 13) Planövergången som ansluter södra och norra Åkarp. Fotot är privat och har manipulerats, vilket innebär att texten på skylten har förändrats och inte stämmer med verkligheten.

(Fig. 25-27) *Burlövs kommun, Metro arkitekter Ramböll, (2009). Situationsplan, Parallelt uppdrag gällande utformning av området kring spåren i Åkarp.*

Innehållsansvarig: Kerstin Torseke Hulthén.

<http://www.burlov.se/omradesmeny/byggabomiljo/samhallsplanering/oversiktligplanering/projektflackarparlov/akarpsstation.4.4aa3>

11e512f064c479080007682.html

(Fig. 32-35) Figuren har skapats med illustration från Burlövs kommun som bas.

Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun, (2012-2013). *Områdesindelning i Åkarp*. (Sid. 98).

(Fig. 44) Figuren har skapats med illustration från Burlövs kommun som bas.

Burlövs kommun, Översiktsplan, Antagen 140422, Laga kraft 140522 Framtidsplan för Burlövs kommun, (2012-2013). *Områdesindelning i Åkarp*. (Sid. 98)

(Fig. 45-50) *Burlövs kommun, Arlov och Åkarps parker och grönområden*, (2010). Text och foto: Fanny Jacobsson, 2009.

(Fig.52) Tabellen är baserad på tabell från Stigsdotter, & Grahn, (2002) *What makes a garden a healing garden?* (Sid. 65). American horticultural therapy association.

(Fig. 62) Foto: Stan Shebs, (2003). An opulent ballroom at the Catherine Palace near St. Petersburg, Russia. 2016-08-31. (CC BY-SA 3.0).

https://en.wikipedia.org/wiki/Ballroom#/media/File:Catherine_Palace_ballroom.jpg

(Fig. 66) Figuren är baserad på figur från Gehl, (2011). *Life between buildings, using public space*. (Sid. 15). Island Press/ Washington, Covelo, London. ISBN: 9781597268271.

(Fig. 71) Foto taget från Hobhouse, (2002). *The story of gardening*. (Sid. 227). Dorling Kindersley limited, London. ISBN: 1405307145.

Där inget annat anges är foton och illustrationer av Malin Aggebrandt.

Kartmaterial

(Fig. 11) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:15000. CN 6169358 CE 381435. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381431&n=6169290&z=10&profile=default_orto_noauth

(Fig. 12) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:3700. CN 6169641 CE 381122. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381122&n=6169641&z=12&profile=default_orto_noauth

(Fig. 17-24) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:3700. CN 6169641 CE 381122. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381122&n=6169641&z=12&profile=default_orto_noauth

(Fig. 28, 29.30) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:3700. CN 6169641 CE 381122. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381122&n=6169641&z=12&profile=default_orto_noauth

(Fig. 43) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:15000. CN 6169358 CE 381435. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381431&n=6169290&z=10&profile=default_orto_noauth

(Fig. 90) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:3700. CN 6169641 CE 381122. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381122&n=6169641&z=12&profile=default_orto_noauth

(Fig. 114) Lantmäteriet (2016). Flygbild. Skala 1:3700. CN 6169641 CE 381122. Åkarp. I214/00764 Lantmäteriet©. Tillgänglig via: https://kso.etjanster.lantmateriet.se/?e=381122&n=6169641&z=12&profile=default_orto_noauth

Som underlag för planskisser och Google Sketchup-modellen har en CAD-fil använts som tillhandahållits av Johan Birgersson hos Burlövs kommun.

(Fig. 129) Vy från Emporias takträdgård, Malmö.

